

ת"פ 12984/10/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - דוד זוהר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 12984-10-19 מדינת ישראל נ' זוהר(עציר)
בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה - מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירן מחאג'נה מפרקליטות
דרום

נגד
הנאשם - דוד זוהר
ע"י ב"כ עו"ד אלכס גאוסקין

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין באשמה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים, עבירות לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא ו10 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה**) ובניסיון להשמיד ראיה, עבירה לפי סעיף 242 + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עובדות כתב האישום

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הנאשם בדירה מספר 1 באכסניית "נסיכת הים" באילת (להלן: **הדירה**). בתאריך 30.9.2019 בוצע חיפוש בדירה ונמצא כי הנאשם החזיק במגירה במטבחון הדירה, שקית שהכילה 25.20 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין ובמשקל אלקטרוני שהינו כלי לייצור ואריזת הסם.

במועד זה יצא הנאשם מהדירה והתיישב בתוך טרקטורון השייך לו שעמד בקרבת מקום, כשהוא מחזיק בכיסו כמות בלתי ידועה של חומר, שטיבו אינו ידוע במדויק, אך הנאשם סבר שהוא סם מסוג קוקאין (להלן: **החומר**). באותה העת השוטרים אור כהן וסתיו אגאבאבא (להלן: **השוטרים**) החלו להתקרב אל הנאשם. משהבחין בהם הנאשם, ניסה להשמיד במזיד את הראיה בכך שהוציא מכיסו את החומר, הכניס לפיו ובלע אותו בכוונה למנוע מהחומר לשמש כראיה בבית המשפט.

תשובת הנאשם לכתב האישום

2. בתשובתו לכתב האישום שניתנה בישיבת המענה ביום 12.2.2020 אישר הנאשם באמצעות סנגורו כי התגורר בתקופה הרלוונטית ביחידת דיור מספר 1 באכסניית "נסיכת הים" באילת. הנאשם אישר כי במועד האמור החזיק בחומר מסוים, אולם הכחיש כי מדובר בסם מסוג קוקאין "**הוא מכחיש כי מדובר בסם מסוג קוקאין. הוא מאשר שהוא סבר כי**

עמוד 1

יכול ומדובר בסם מסוג קוקאין, אך לא בכמות המצוינת בעובדה אלא בכמות נמוכה ביותר של כ-4 גרם, אשר היה מדולל באבקת אפיה וכך נוצרו 25 גרם. בהמשך הוסיף: "אני רוצה להסביר, אנו כופרים בהיותו של החומר סם עקב בעיות קשות בשרשרת הסם, אבל אם בסופו של דבר יימצא כי מדובר באותו חומר שנתפס אצלו הוא החומר שהגיע למעבדה, הנאשם טוען שלא היה שם יותר מ-4 גרם סם מסוג קוקאין. החומר היה לשימושו העצמי". למעשה, מצד אחד הכחיש הנאשם כי החומר שנתפס ברשותו הינו סם מסוג קוקאין, ומצד שני טען, כי ככל שייקבע כי הסם שנתפס ברשות הנאשם הוא הסם שהגיע למעבדת הסמים, כי אז מדובר ב כ-4 גרם בלבד של סם מסוג קוקאין, אשר דולל באבקת אפיה, הווה אומר, שלפחות 20 גרם מכלל החומר שנתפס הינו אבקת אפיה ולא סם קוקאין, ובכל מקרה, ככל שייקבע כי החומר שנתפס הינו סם קוקאין, החומר היה לשימושו העצמי.

הנאשם גן הכחיש כי החזיק בכלים לייצור סמים. לטענתו, הגם שהחזיק במשקל אלקטרוני, אין קשר בין המשקל האלקטרוני לסמים שנתפסו, שהרי לא ניתן לומר שבאמצעות משקל אלקטרוני ניתן לייצר או לארוז סם, כפי הדרישה בהוראת החיזוק בסעיף 10 לפקודה, ועל כן, אין מדובר בהחזקת כלים לייצור או צריכת סם.

הסנגור בקש לזמן לחקירה את עדי תביעה 1,3,4,6,9 על פי כתב האישום והוסיף כי לאחר עדותו של ע.ת. 9 ובהתאם לעדותו יכול וההגנה תידרש לעדים מטעמה.

3. ראיות התביעה לביסוס האישום מתמקדות, בעדותם של השוטרים שעצרו את הנאשם, ביצעו חיפוש בדירה ותפסו את הסמים בדירה, בעדותם של השוטרים שבמסגרת תפקידם וחלקם בתיק החקירה קבלו את הסם לידיהם, רשמו דוחות פעולה, ו/או מזכרים. ולצד זאת, בחוות דעת מומחה, אוריאל ברטלר, ממעבדת הסמים מז"פ מטא"ר במשטרת ישראל, אשר קבע כי החומר שנבדק בתיק דנן הינו סם מסוג קוקאין במשקל של 25.20 גרם נטו.

הוגש תיק מוצגים מוסכם, ובו, בין היתר, חקירת הנאשם במשטרה, דוחות פעולה, מזכרים, תמונות, דוחות וטפסים שסקירת הרלוונטיים לשאלות שבמחלוקת בין הצדדים, תובא להלן.

עדי התביעה שנשמעו בפני הם השוטרים, רס"ל אור כהן (ע.ת.1), רס"ב גדי דסטה (ע.ת.3), מפקחת מאיה מאירי (ע.ת.4), רס"ל רחמים שמאייב (ע.ת.6), שחר זמיר (ע.ת.7) וכן המומחה, אוריאל ברטלר, (ע.ת.9)

כמו גם בדו"ח הפעולה של השוטר סתיו אגאבאבא (ע.ת.2)

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

יריעת המחלוקת

4. במענה לכתב האישום ובסיכומי הכחיש הנאשם כי החומר שנתפס ברשותו הינו סם, בין היתר, נטען לפגמים רבים ב"שרשרת הסם" ובטיפול במוצג מרגע תפיסתו ועד לבדיקתו במעבדה באופן שלא ניתן להוכיח כי אותו חומר שנתפס בדירתו

הוא החומר שנבדק באותן בדיקות בהם פרטה חוות דעת המומחה. עוד נטען כי הגם שיקבע שהחומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שנבדק במעבדה, כי אז רק כ 4 גרם מכלל החומר שנתפס הוא סם מסוג קוקאין וכל יתר החומר הינו אבקת אפייה, ובכל מקרה, החומר בכללותו הוחזק לצריכתו העצמית של הנאשם, אשר גם הוסיף והכחיש, כי החזיק כלים לייצור סמים.

הנאשם הודה בביצוע עבירה של השמדת ראיה והמחלוקת בין הצדדים היא בשאלות הבאות:

האם החומר שנתפס בדירתו של הנאשם הוא החומר שהגיע למעבדת הסמים, נבדק וביחס אליו הוגשה חוות דעת המומחה?

האם החומר שנבדק הינו סם מסוג קוקאין? והאם הוחזק שלא לצריכתו העצמית בלבד של הנאשם?

והאם המשקל האלקטרוני שנתפס בדירתו של הנאשם הוא כלי המשמש להכנת סמים מסוכנים או לצריכתם?

סקירת הראיות

5. **השוטרת אור כהן**, יחד עם השוטר סתיו אגאבאבא, (להלן: השוטר סתיו), הגיעו בערב יום 30.9.2019 סמוך לאכסניית "הנסיך הקטן" בעיר אילת, לביצוע חיפוש ביחידת הדיור בה התגורר הנאשם, באכסניה, באותה עת. דוח פעולה אותו ערכה השוטרת אור ביום 30.9.2019 (ת/8) הוגש בהסכמה חלף חקירתה הראשית, ובו תיארה באופן מפורט את מהלך האירוע שראשיתו בהגעתה יחד עם השוטר סתיו במועד הנ"ל בשעה 20:30, לאכסניה בה התגורר הנאשם, על מנת לבצע חיפוש על רקע מידע שהתקבל. בשלב מסוים הבחינה בנאשם שיצא מכניסת האכסניה, תיארה לבושו לרבות כובע מצחייה שחור על ראשו, ואשר עשה דרכו לעבר טרקטורון, והתיישב בכיסא הנהג. בשלב זה דיווחה לשוטר סתיו וזה החל להתקדם לעבר הטרקטורון, כך גם היא, אולם כשהבחין בהם הנאשם, הכניס ידו לכיס המכנס שלבש, הוציא משם "**חתיכות לבנות קטנות**" והכניס אותן לפיו. בשלב זה, כבר הייתה לידו, קראה "משטרה" אחזה בפיו ודרשה ממנו לירוק את שהכניס לפיו, אולם, הנאשם בלע את כל החתיכות ומיד לאחר מכן פתח את פיו להראות כי אין שם דבר. בשלב זה הודע לו על מעצרו, בגין הכשלת שוטר וחשד לסחר בסמים. בתחקור הנאשם בשטח, לשאלות השוטרים השיב כי הטרקטורון בבעלותו, וכי הגיע לאכסניה לבקר חבר אלא שהחבר לא היה באכסניה. בחיפוש שבוצע על גופו נמצא צרור מפתחות, בין היתר, על אחד מהם כתוב "יח' קטנה" ו"כניסת קרקע". בבדיקה שערכה השוטרת אור באכסניה עלה כי הנאשם מתגורר בה, ובאמצעות אחד מהמפתחות פתחה את יחידת הדיור בה התגורר הנאשם. במהלך חיפוש שבוצע בנוכחות הנאשם, פתחה השוטרת אור את המגירה השמאלית במטבחון ובתוכה, ראתה, צלחת שעליה 2 כרטיסים של סניפומט ורישיון נהיגה ע"ש הנאשם, על הצלחת היו שאריות של אבקה החשודה כסם מסוג קריסטל, משקל דיגיטלי, תעודת זהות של הנאשם, כסף מזומן בסך 1370 ₪, שקית ניילון פתוחה ובתוכה חומר אבקתי לבן החשוד כסם מסוג קוקאין אותה הכניסה לשקית ניילון ריקה ואת השקית לכיס השמאלי במכנסיה ואשר היה ריק מכל תוכן.

בהקשר לשקית שהכילה חומר החשוד כסם קוקאין, הוסיפה השוטרת אור לציין בדוח הפעולה, כי מיד פנתה לנאשם ושאלה אותו "מה זה", והנאשם בתגובה "**שתק והוריד את מבטו לרצפה**". אז הודיעה לו כי הוא עצור בגין החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובגין הכשלת שוטר. בהמשך תיארה השוטרת את אופן טיפולה בכל אחד מהמוצגים שנתפסו בדירת הנאשם והובאו על ידה יחד עם הנאשם לתחנת המשטרה. והוסיפה לציין בעובדה כי צילמה בעצמה 6 תמונות של המוצגים שנתפסו

בדירת הנאשם, במקום תפיסתם ובכלל (ת/ 13).

ביום 2.10.2019 במזכר הבהרה (ת/ 9) מטעמה, ציינה השוטרת אור כי מטרת הגעתם לאכסניה הייתה על מנת לבצע חיפוש על פי מידע ולא למעצר הנאשם כפי שרשמה בדו"ח הפעולה. מזכר הבהרה נוסף, הוא מיום 6.10.2019 (ת/ 10) ובו התייחסה השוטרת אור לעובדה לפיה המשקל האלקטרוני נמצא כשהוא מונח במגירת המטבח יחד עם יתר המוצגים בהם פרטה בדו"ח הפעולה.

6. **אור כהן - עדת תביעה 1, שוטרת במרחב אילת העידה בביהמ"ש בישיבת יום 9.6.20 (ישיבה שנייה).**
בחקירתה הנגדית לסנגור, עו"ד אלכס גאוסקין, אישרה את תמונות הסמים, צלמה בעצמה, (ת/ 13) כפי שהתגלו לה עם פתיחת המגירה, ואילו את יתר התמונות צילם השוטר סתיו. עוד אישרה כי הסמים נתפסו על ידה וכי היא זו החתומה בסעיף 1 בדוח שרשרת הסם שהוצג בפניה (ת/ 2). לשאלות הסנגור הבהירה כי הסמים נתפסו כשהם בתוך שקית שהייתה במגירה ושבהמשך העבירה לשקית משטרתית ומעטפה נפרדת.

העדה הסבירה כי את רישום חלקה בדו"ח שרשרת הסם הקלידה במשרד בתחנת המשטרה, בטופס ייעודי סטנדרטי. העדה שללה טעות בעובדה שלא רשמה את שמו של הגורם/ שוטר אליו העבירה את השקית המשטרתית, והסבירה כי בשלב האמור, עדיין לא ידעה מי הוא השוטר/ חוקר אליו תעביר השקית, והפנתה את הסנגור לסעיף 2 בדוח שרשרת הסם, שם צוין שמו של מי שקיבל ממנה את השקית המשטרתית, ואשר מלא את הפרטים הנדרשים לאחר קבלת השקית. העדה אישרה כי לא רשמה את השעה בה העבירה את השקית מידיה, גם לא זכרה באיזו שעה עשתה כן ובהמשך, בהקשר זה הוסיפה " **אני לא ציינתי את השעה, מי שצריך לציין את השעה זה מי שמקבל את הסם ממני**". עוד מסרה העדה כי את השקית העבירה לידי המפקחת מאיה מאירי, והשיבה בחיוב, לשאלה האם השקית הייתה ברשותה מהשעה 20:30 עד השעה 03:00, היא השעה אותה ציינה המפקחת, מאיה מאירי, בסעיף 2 שבדו"ח כשעת קבלת מוצג הסמים לידיה. בהקשר זה, לשאלת הסנגור, מסרה כי שקית המוצגים הייתה עמה במשרד ממנו לא עד שהעבירה את השקית למאיה מאירי (עמ' 4, ש' 1-8) והסבירה כי הייתה עם העצור, ואילו הייתה יוצאת מהמשרד, כי אז הייתה מפקידה את מוצג הסמים בכספת והדבר היה מקבל ביטוי בדו"ח שרשרת הסם. העדה נשאלה אם הסתובבה, הלכה לשירותים או הכינה קפה, והבהירה כי לא יצאה מהמשרד אף לא להתפנות ולא להכין קפה (עמ' 4, ש' 4-7).

בחקירה החוזרת, לשאלת ב"כ המדינה, הסבירה העדה כי השקית בה נשמר הסם היא שקית חד פעמית, שלה מספר מובנה, כך שלאחר שקילת הסמים במשקל משטרתית, מכנסים את הסם לשקית, סוגרים את השקית בדבק, כך שלא ניתן לפתוח אלא רק אם קורעים את השקית (שם, עמ' 22-24).

7. **מפקחת מאיה מאירי - עדת תביעה 4, משרתת במשטרת ישראל משנת 2013 וכקצינת חקירות במרחב אילת משנת 2016, העידה בביהמ"ש בישיבת יום 10.3.20 (ישיבה שנייה).** בחקירתה הראשית, לשאלות התובעת, עו"ד שירן מחאג'נה, מסרה כי ביום האירוע שימשה כקצינה תורנית, ובין היתר מקבלת החלטות ביחס לאירועי סויר, בילוש המגיעים מהשטח, לרבות על מעצר ושחרור בתנאים של חשודים.

בעניינה של ע.ת. 4 הוגש מזכר שנערך ביום 1.10.2019 (ת/ 5) בגדרו תיארה פעולות שביצעה על מנת להביא את הנאשם

לטיפול/ שטיפת קיבה במרכז הרפואי באילת, על רקע שעלה מפרטי האירוע שהובא לידיעתה על ידי השוטרים אור וסתיו, באמצעות גל הקשר לרבות סירובו של הנאשם לקבל טיפול.

בתיאורה את נסיבות קבלת הסמים מהשוטרת אור, מסרה כי האחרונה הגיעה לתחנת המשטרה עם הסמים והחשוד, כתבו את דוחות הפעולה לרבות דוח שרשרת הסמים. ציינה כי ברגיל את החומר החשוד כסמים צריך היה להעביר לחוקר התורן, אולם, באירוע הנוכחי, החשוד היה לפני חקירה והחוקר רצה להתרשם מהדוחות, על כן, היא לקחה את הסמים מהבלשית, השוטרת אור, והעבירה אותם לחוקר, גדי אשר חקר את הנאשם. הוסיפה וציינה שמאחר והסמים הועברו לידיה והגם שמדובר במרחק קצר אותו עברה בתוך תחנת המשפט "מדובר ב-12 מדרגות למשרדים" היא חתמה בדוח שרשרת הסם, כמי שקיבלה את השקית "בגלל זה אני חתומה על השרשרת. קיבלתי את השקית סגורה ואטומה והיא הועברה לחוקר תורן לגדי."

בחקירתה הנגדית, הציג בפניה הסנגור את דוח שרשרת הסם, ולשאלותיו בהקשר זה, השיבה, כי את מוצג הסמים קיבלה מהשוטרת אור בשעה 03:10. אישרה כי כתב היד בסעיף 2 בדוח הנ"ל הוא שלה ולא של החוקר גדי טדסה (אליו העבירה את מוצג הסמים) "זה? זה הכתב שלי. הכתב שלי לא כזה ברור". הסנגור טען בפניה כי החוקר גדי אישר כי המילה "קריסטל" בסעיף 2 הנ"ל נכתבה בכתב היד שלו, ועל כך השיבה: "אני בדרך כלל ממלאה שרשראות סם וזו החתימה שלי. אני זוכרת שאני נתתי לגדי כי אור שמרה על החשוד". הסנגור התעקש, הפנה למילה "קריסטל" ובקש להסב שימת ליבה לכך כי המילה קריסטל בסעיף 2 עליו היא חתומה, כתובה באופן הדומה להפליא למילה קריסטל בסעיף 3 שבדוח שרשרת הסם, ושאותו מילא החוקר גדי טדסה. עם זאת, השוטרת מאירי, עמדה בדעתה כי את המילה קריסטל היא כתבה, כי מדובר בכתב ידה, והוסיפה "אני יכולה לרשום לך גם עכשיו", אם כי לא התבקשה על ידי הסנגור לעשות כן. עוד אישרה העדה כי לאחר קבלת מוצג הסמים בשקית המשטרתית, היא לא שוקלת מחדש את הסמים, והסבירה כי לא הייתה אמורה לשקול מחדש את הסמים שכן מדובר במוצג שנשקל, והועבר לידיה סגור ואטום "...אני מקבלת שקית שהיא שקולה ואותה אני מעבירה". בהקשר זה גם נשאלה והשיבה כי אינה יודעת כיצד, ובאיזה אמצעי נשקלו הסמים.

8. **גדי דסטה-עד תביעה 3, משרת במשטרת ישראל 24 שנים, חוקר נוער במרחב אילת העיד בבימ"ש העיד בבימ"ש בשיבת יום 10.3.20** (ישיבה ראשונה). השוטר דסטה, שימש חוקר תורן במועד האירוע, חקר את הנאשם ביום 1.10.20 ובמסגרת זו קיבל את מוצג הסמים מידיה של השוטרת מאיה מאירי. באמצעותו הוגשוהודעת הנאשם מיום 1.10.20 שעה 04:25 (ת/1), דו"ח שרשרת הסם (ת/2) כשהסעיף הרלוונטי לגביו הינו סעיף 3, טופס לזווי למוצג סם (ת/3), תיעוד חקירת הנאשם (ת/4).

בחקירתו הנגדית, לשאלת הסנגור על חלקו בניהול החקירה בתיק, חזר לציין כי במסגרת תורנותו חקר את הנאשם וקיבל לידייו את המוצגים, וכי מעבר לכך לא הוסיף לטפל בתיק החקירה. לבקשת הסנגור, רשם על דף את המספרים 1-10, את שמו, ואת המילה קריסטל, ולאחר מכן, הוצג לו ת/2, דו"ח שרשרת סם, ונשאל האם זו החתימה והחותמת שלו בתחתית העמוד, ועל כך השיב בחיוב. לשאלה האם הכתוב בסעיף 3 לדוח שרשרת הסם הוא כתב היד שלו, השיב בחיוב. לשאלה האם הכתוב בסעיף 2 לאותו דו"ח הוא בכתב ידו, השיב "לא, בסעיף 2 זה לא הכתב שלי. רק בחלק האחרון זה הכתב שלי. אפשר לראות עוד פעם? רק בסעיף 3 כל מה שרשום בסעיף 3 זה הכתב שלי כולל החתימה."

הסנגור, עימת את הנאשם עם הטענה כי הכתוב בסעיף 2 זהה ולמעשה מדובר באותו כתב יד של הכתוב בסעיף 3 שבדוח שרשרת הסם, ועל כך השיב השוטר טדסה "סעיף 2 לא אני כתבתי, שם רשום שרשרת סם ואני לא קשור לתפיסה". משנשאל האם יכול להיות כי השלים את החסר והכתוב בסעיף 2 הוא בכתב ידו, השיב "התאריך אני רשמתי, ייתכן מאוד, אבל שאר הדברים לא אני רשמתי. יכול להיות שהתאריך כן, יכול להיות שהתבלבלתי ואני רשמתי". באשר למילה קריסטל, השיב "יכול להיות, זה דומה. יכול להיות שזו טעות. יכול להיות שמילאתי את חלק 2 כי חשבתי שאני צריך למלא ואז עצרתי, וסעיף 3 הכל מלא כולל חתימה וחתימת שלי. בסעיף 2 אין את החותמת וחתימה שלי למעט תאריך ואולי מילה שדומה לכתב שלי, כי רשום שהתפיסה נעשתה על ידי שוטרת אחרת. זה לא שחתמתי במקום מישהו אחר".

לשאלה באיזו שעה הפקיד את מוצג הסמים בכספת, השיב, "בסיום החקירה" אולם לא נקב בשעה ספציפית, והוסיף כי זכור לו תחיל את החקירה בשעת לילה מאוחרת וסמוך לאחר סיום, חובתו, להפקיד את המוצגים בכספת. משעומת עם העובדה כי לא רשם את שעת הפקדת המוצגים בכספת, מסר, כי הוא לא נוהג לציין את שעת ההפקדה, אלא מציין את השעה בה קיבל לידי את המוצגים כשבסיום החקירה אלה מועברים להפקדה בכספת.

אשר לשעה בה הועבר לידי מוצג הסמים, הפנה לרישום בדוח שרשרת הסם והוסיף "מה שרשום זה שעה שלוש... שלוש וארבעים נראה לי. מופיע בחקירה שעת החקירה ואפשר לראות את סיום החקירה אני רשום בדרך כלל ולפי זה אפשר לדעת את השעה שקיבלתי את זה". על רקע האמור, ובהינתן כי חקירת הנאשם החלה בשעה 04:25, אישר העד כי המוצג (הסמים) נמצא ברשותו במשרד החל מהשעה שהועבר אליו - 3:40 בזמן חקירת הנאשם ועד לסיומה, שאז הפקיד את המוצג בכספת. מעדותו עלה כי לא עזב את המשרד בו נכח קודם לחקירת הנאשם ובמהלך החקירה, שכן אילו היה עושה כן, לכל צורך שהוא, היה מפקיד את המוצג בכספת "אם אני יוצא מהחדר אני מפקיד בכספת. אני לא ראיתי שהפקדתי או משהו כזה אז כנראה לא יצאתי מהמשרד כי זה משרד שאני אמור לשבת ולחקור כל הלילה".

בהמשך חקירתו, נשאל העד בקשר עם חתימתו על ת/3 שהינו טופס לזווי למוצג סם מיום 1.10.2019, להעברתו לבדיקה במעבדת הסמים הארצית. ובהקשר זה הסביר כי מדובר בטופס המוצמד לשקית המאובטחת לתוכה הוכנסו הסמים. עוד הסביר כי מדובר בפעולה שהיא חלק ממכלול פעולות במסגרת תפקידו כחוקר בתיק ובסיום להפקיד את המוצג בכספת.

לשאלת הסנגור, בקשר לידיעתו בנתון - 26 גרם סם מסוג קריסטל, אותו ציין בעמוד 1 שבטופס הזווי, הסביר העד, כי הנתון ובכלל כלל הנתונים נלקחו מדוחות השוטרים "השוטרים אמורים לשקול, אני לא אמור לשקול, אני מקבל את זה כמוצג מוגמר". בנוסף הבהיר כי מעת הפקדת מוצג הסמים בכספת אין לו כל קשר עם המוצג, ובהקשר זה הוסיף, לשאלת הסנגור, כי אף אינו יודע מי לקח את הסמים מהכספת, אם כי נתון זה צריך להיות בתיק החקירה.

9. רחמים שמאייב - עד תביעה 5, חוקר בימ"ר נגב, העיד בבימ"ש בשיבת יום 10.3.20. בפתח חקירתו, הוגשו בהסכמה: מזכר הבהרה שנערך על ידי העד ובחתימתו ביום 7.10.2019 (ת/6) בגדרו הבהיר "בתאריך 2.10.20 הייתי רץ תורן של מחוז דרום רחב נגב, לקחתי מוצגים השייכים למרחב אילת למעבדות במטא"ר. ביום זה הועברה שקית מספר 0264631T שקית עם קוקאין למטה ארצי מעבדת סמים". טופס קליטת מוצגים לבדיקה שנערך על ידי רס"ר סימה אברהמי, מהמטה הארצי (ת/7) בו צוין כי בתאריך 2.10.20 בשעה 13:54 קלטה מאת המוסר, רמי שמאייב,

שקית מאובטחת חתומה מספר 0264631T אשר לא נפתחה.

בחקירתו הראשית מסר העד כי תפקידו כרץ מוצגים היה להעביר את המוצג, מוצג הסמים מבאר שבע למעבדת הסמים הארצית ובתוך כך הסביר מעות של "רץ מוצגים" וכך מסר: **"יש תורנות בין כל היחידות במרחב נגב, כל יום יחידה או תחנה אחרת מקצה חוקר שתפקידו העברת כל המוצגים במרחב למטה הארצי. התפקיד שלי באותו יום להיות רץ מוצגים. כל יחידה מעבירה רץ מוצגים, השם של רץ המוצגים מופץ בבוקר בקבוצה וככה יודעים למי לפנות."** (עמ' 17, שורות 1-4). לשאלה מי בדרך כלל מוסר לו את מוצגי הסמים, השיב, כי המסירה יכול ויתהא על ידי מי מטעם היחידה המעבירה, החוקר האחראי על החקירה, רכז החקירות, או מי שאחראי על המוצג. העד אישר כי רשם וחתם על מזכר הבהרה מיום 7.10.19 ת/6 לבקשת היחידה בה הוא משרת בגדרו הבהיר **"קיבלתי לידי את השקית הספציפית שרשומה במזכר, יש את המספר הסידורי שלה ונסעתי למטה הארצי עם רכב היחידה והפקדתי במעבדה"** (עמ' 17 שורות 11-12).

בחקירתו הנגדית, מסר כי את המזכר הנ"ל כתב לבקשת היחידה, והסביר כי ככל שהוא מתבקש לתעד את קבלת המוצג בחתימת ידו כי אז עושה כן, אולם במקרה זה ערך מזכר. לשאלה, כיצד יתכן שלא התבקש לאשר בחתימתו קבלת מוצג הנחשד כסמים, השיב כי לא קיים נוהל מחייב בהקשר זה, והוסיף **"... על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בשקית מוצגים שאין שנייה לה, זה כמו ד.נ.א., אין שקית שנייה לשקית אחת. כאשר אני מקבל שקית שמסומנת איקס היא תגיע למעבדה הרלוונטית ואין שקית אחרת שיכולה להגיע עם אותו טופס"**.

בהמשך חקירתו הנגדית תיאר את אופן העברת המוצגים כך שכל רץ מתחנת משטרה כזו או אחרת במחוז, מגיע לרץ המחוזי, כך, הבהיר כי את קבלת מוצג הסמים הוא בדרך כלל מקבל במקום מתואם מראש בינו לבין מוסר המוצג, והכל תלוי ונתון בנסיבות הקיימות ביום המסירה. אשר לקבלת מוצג הסמים בתיק דנן, מסר כי קיבל את מוצג הסמים בתחנת המשטרה בבאר שבע, אולם לא זכר את שמו של מי שהעביר לידיו את מוצג הסמים. משהתבקש לתאר את הנסיבות בהן קיבל את מוצג הסמים, סיפר, **"באותו יום היה לי שני מוצגים מאילת ככה נזכרתי באירוע, פשוט קבעתי עם אותו אדם שרצה להעביר לי, היו עוד אנשים שרצו להעביר לי מתחנות שונות אז במקום שאני אסע כולם הגיעו אליי"** (עמ' 18, ש' 4-6). עוד לשאלות הסנגור, הסביר העד כי כל שקית סמים שהוא מקבל היא **"שקית בפני עצמה עם טופס לוואי שונה"** ולא כזו המוצמדת לשקיות אחרות.

10. כאן המקום לציין כי לאחר ועל רקע שעלה מעדותו של עד תביעה 5, השוטר רמי משאייב, עתרה המאשימה לזמן את עד תביעה 7 על פי כתב האישום. **שחר זמיר**, עד תביעה 7, משרת במשטרה 8 שנים ביחידת היס"מ מתוכם כ 3 שנים במרחב אילת, העיד בבית דין בשיבת יום 24.6.20. קודם שאפרט בעיקרי עדותו, אוסיף לציין בשתי עובדות רלוונטיות: האחת - כי במסגרת השלמת חקירה לה נדרשה התביעה לאחר ישיבת ההוכחות הראשונה, ערך העד ביום 15.3.20 מזכר הבהרה (ת/19) בגדרו נרשם בנדון **"שרשרת סם נוסף לתיק פל"א 429766/2019"**, ובהמשך **"בתאריך 2.10.2019 ובהמשך למזכרי הקודם הריני לציין כי את שקית המוצגים 0264631T העברתי לרץ תורן באר שבע רמי שמאייב"**. בסוף המזכר רשם **"ההבהרה נרשמה לבקשת הפרקליטות"**.

השנייה - בשיבה מיום 9.6.20 הודיעה ב"כ התביעה לסנגור ולבית המשפט דבר גילוי של מזכר בתיק החקירה אותו ערך

העד, שחר זמיר, מספר ימים לאחר מועד האירוע נשוא כתב האישום, ואשר דבר קיומו לא היה בידיעת התביעה והועבר לידעתה כמו להגנה רק בישיבת יום 9.6.20. המדובר במזכר הבהרה (18/ת) אותו ערך העד ביום 7.10.19 בגדרו הבהיר "בהמשך לתיק החקירה ברצוני לציין כי ביום 2.10.19 בהיותי רץ תורן לקחתי שקית מוצגים 0264631T מהכספת במרחב אילת- חקירות לרץ תורן באר שבע".

בפתח חקירתו הראשית, התבקש העד להתייחס ל-17/ת, מזכר מיום 2.10.2019, מאת רס"מ, רם פיטוסי, בו צוין "אני הח"מ מאשר העברת שקית המוצגים: 0264631T למעבדת סמים לבדיקה" בעוד שעל החתום, מתנוסס שמו של העד עצמו, שחר זמיר, לרבות חתימתו ומספרו האישי. העד הסביר כי רמי פיטוסי, הוא חוקר במרחב באילת ושמו רשום עלן גבי המזכר לאור שהוא זה שהוציא את הסמים מהכספת "אני לא מוציא סמים לבד". העד עוד סיפר כי עמד סמוך לרמי "אני מגיע אליו (הכוונה לרם) לחדר של הכספת של המוצגים איתו ביחד הוא מוציא את הסמים ואז הוא (הכוונה לרם) מוציא את הטופס של המוצגים של הסמים ובודק שהכל נמצא שם ושם זה נגמר הוא (הכוונה לרם) מעביר לי את זה וזהו..." (עמ' 2, שורות 1-5). הוסיף כי לאחר שרמי פיטוסי הוציא את הסמים מהכספת בנוכחותו, ולאחר שרמי בדק את טופס המוצגים וכי הכל כשורה, העביר לידי את מוצג הסמים, ומשלב זה, חלקו התמצא בהעברת שקית המוצגים ל " רץ המחוזי", כשליח, כשנקודת המפגש בניהם הינה בבאר שבע "אני יוצא מאילת עם כל המוצגים כשאני מגיע לאזור באר שבע אני פוגש את הרץ במחוז בבאר שבע ומה שאני צריך להעביר לו להמשך לירושלים אני מעביר לו ומה שצריך להישאר בבאר שבע במעבדה בבאר שבע נשאר". לשאלה מי היה הרץ התורן המחוזי, השיב, כי אינו מכיר את " הרצים" באופן ישיר והפנה לשם בו נקב במזכר - רמי שמאייב. לדבריו, העברת הסמים התבצעה באופן בו עם הגעתו מאילת, פגש ברץ התורן המחוזי אשר בדק שמוצג הסמים סגורה ואטומה, בדק מספר השקית בהתאם לשרשרת הסם, ואז לקח מידי את מוצג הסמים.

בחקירתו הנגדית, מסר כי את המזכר מיום 7.10.2019 (17/ת) לשאלת הסנגור, מסר כי ערך את המזכר, לבקשת אחד מהחוקרים "אחד החוקרים התקשר אלי למשרד וביקש שאני ארשום עוד מזכר בקשר ליום שהייתי רץ לסמים האלה בעצם". מעדותו עלה כי יש פעמים שהוא מעביר שקית אחת ויש פעמים שהוא מעביר מספר שקיות, ובכל הנוגע להעברת מוצג הסמים בתיק דנן, מסר העד, כי בהינתן שבמזכר צוין שקית אחת כי אז סביר שהעביר שקית אחת, שכן אילו היו מספר שקיות היה מציין זאת לרבות מספר כל שקית. על פי זכרונו, התבקש על ידי מי מהיחידה החוקרת לערוך את המזכר מיום 15.3.2020 (19/ת), בהקשר זה, לשאלת הסנגור, אישר כי כל שנכתב הוא בכתב ידו. לשאלה, האם מאן דהוא, הכתיב לו את תוכן המזכר הנ"ל, השיב בשלילה, כמו גם השיב בשלילה לשאלה האם משהו מהפרקליטות היה עמו בקשר עם מזכר זה. לשאלה האם זכור לו מה בדיוק בקשו ממנו לכתוב, השיב "לרשום הבהרה בנושא הסמים שהעברתי". לשאלה, מה היה אמור להבהיר בהקשר זה, השיב " את הסמים שהעברתי ואת מספר השקית". והוסיף להסביר בהקשר זה כי בפרטים אותם צוין במזכר מיום 2.10.2019 לא היה די. הסנגור ביקש ללמוד מהעד, כיצד ידע את המספר של שקית המוצגים, אם לדבריו אין לו גישה לתיק החקירה, והעד השיב, כי הסתמך על המזכר הראשון אותו ערך, שם צוין במספר השקית. (עמ' 25, ש' 25-33, עמ' 26, ש' 1-20)

לשאלה כיצד ידע לנקוב בשמו של רמי משאייב במזכר ההבהרה 19/ת כרץ המחוזי לידי העביר את מוצג הסמים, השיב העד " האמת אני לא זוכר להגיד לך" (עמ' 26 ש' 18) ואישר כי אינו מכיר את רמי משאייב. הסנגור הטיח בעד את העובדה לפיה במזכר הבהרה מיום 15.3.20 ידע לציין בשמו של הרץ התורן אליו העביר את מוצג הסמים, ועימת אותו מול תשובתו כי אינו זוכר על מה נסמך עת נקב בשמו של הרץ המחוזי

בעת שרשם את המזכר (19/ת) ושאל את העד האם קיבל את שמו של הרץ התורן ואת מספר מוצג הסמים, אותם ציין במזכר מיום 15.3.20 ממקור חיצוני, והעד בתגובה אמר כי הוא חושב שבמכשיר הנייד שלו ישנם נתונים רלוונטים לזהותו של הרץ המחוזי התורן, והגם שהורשה לעיין במכשיר הנייד שלו, ילמד על איך יצר קשר עם הרץ התורן, שכן כשהוא מגיע לבאר שהיה בכך כדי למצוא את שמו של הרץ התורן (עמ' 26).

חוות דעת המומחה

11. מחוות דעת של ד"ר אוריאל ברטלר (15/ת), מומחה לזיהוי חומרים במעבדת סמים ארצית בחטיבה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל (להלן: המומחה), עולה כי החומר, תכולת שקית מאובטחת סגורה שהתקבלה במעבדת הסמים ביום 2.10.19 ושמספרה **0264631T** נבדקה ונמצא כסם מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם.

המומחה, עד תביעה 9, נחקר ארוכות בישיבת יום 9.6.20 על חוות דעתו. בחקירתו הראשית, לשאלות ב"כ המדינה מסר כי מוצג מתקבל למעבדה כשהוא בתוך שקית מאובטחת סגורה שעליה רשום מספר. בהסבירו מהי שקית מאובטחת, תיאר " המשמעות של שקית מאובטחת זה שהיא סגורה ואפשר להבחין אם מישהו חלילה פתח אותה. יש לי כאן דוגמא להראות אני מציג בפני ביהמ"ש שקית מאובטחת, כרגע היא פתוחה, יש סרט דביק וברגע שסוגרים את השקית היא מאובטחת וסגורה וחלילה אם מישהו יפתח את השקית ניתן יהיה להבחין בכך" (עמ' 15 ש' 17-20).

בחקירתו הנגדית, תיאר המומחה את שלבי הטיפול בשקית המאובטחת, כך שעם פתיחתה, מתנהל רישום של תכולתה, החומר עובר כולו לשקילה ולאחר מכן מתוך החומר ניטלת דגימה, מעט חומר, לצורך בדיקות במכשירים שונים. לשאלת הסנגור האם בדיקת החומר בוצעה על פי תקנות הדיגום, השיב בשלילה והסביר

" לא. תקנות הדיגום עוסקות במקרים בהם יש מספר רב של אריזות דומות ואנו דוגמים לפי התקנות חלק מהאריזות. במקרה של התיק הזה הייתה אריזה אחת ולכן לא בוצע דיגום אלא כל המוצג נבדק. מבחינה טכנית אני לוקח את המינימום הנדרש למכשיר, אני לא שם את כל החומר המכשיר, אני נוטל את המינימום הנדרש לצורך הבדיקה" (עמ' 15). המומחה העיד כי כל החומר שמגיע למעבדה, נשקל, וממנו ניטלת כמות מינימלית לבדיקת איכות החומר. כמות החומר שניטלה מוכנסת למכשיר לא שקלת קודם ולמעשה אין כלל צורך בשקילה שכן מכשירי הבדיקה שבשימוש המעבדה הינם בעלי רגישות גבוהה, ודי בכמות קטנה מאוד, של מספר גרמים בלבד לבדיקה.

בהתייחסו לבדיקה בתיק דנן, מסר כי החומר נבדק בשני מכשירים שונים, בשתי בדיקות בלתי תלויות, האחת בוצעה במכשיר Gcfid, ובדיקה נוספת בוצעה במכשיר Gcms (שם, עמ' 6, ש' 14-16). המומחה העיד שבבדיקה שבוצעה במכשיר Gcfid משווים את זמן השהייה של החומר הנבדק לחומר הייחוס, וכי בעניין שלפנינו יש אחוז סטייה של 0.15, כאשר בעולם מקובל עד 2% סטייה. המומחה ציין שלענייננו מדובר בסטייה קטנה (שם, עמ' 7, ש' 3-9). בהמשך חקירתו, לשאלות הסנגור הרחיב בהסבריו בקשר עם כל בדיקה (עמ' 17, ש' 5-9) ופרט בתהליך הבדיקה לזיהוי סם הקוקאין תוך שהצביע והדגים בנתונים ותמונות מתוך תיק המעבדה (סומן כת/15 יחד עם חוות הדעת). עוד עלה בחקירתו, כי המכשירים לא דורשים כיוול (עמ' 11, ש' 8) וכי המכשירים עוברים שטיפה יסודית, שנתונים מצויים במחשב של כל מכשיר וככל שיתבקש ניתן להציג נתונים אלה בפני ההגנה ובית המשפט (שם, עמ' 11, ש' 27-30).

לשאלת הסנגור, האם בבדיקה באמצעות המכשירים הקיימים במעבדת הסמים ניתן לזהות חומרים שאינם סמים, מסר המומחה: **"אנחנו במעבדה מבצעים זיהוי רק לסמים מסוכנים ולא מבצעים זיהוי לחומרים אחרים"** והוסיף **"יש מעבדות שיכולות"** (שם, עמ' 8, ש' 27-30). לשאלה, מה התוצאה שתתקבל במקרה בו נבדק חומר שהינו תערובת של סם מסוג קוקאין עם חומר שהוא לא סם ובהעדר חומר ייחוס לחומר שאינו סם, השיב המומחה **"מבחינת פקודת הסמים, כל תערובת שמכילה סם מסוכן מוגדרת כסם מסוכן ולכן אין משמעות לחומר נוסף"**.

ביחס לבדיקת ריכוז הסם, העיד **"אנחנו במעבדה לא בודקים ריכוז של חומרים בגלל שהחוק לא דורש מאתנו לבדוק ריכוז אך בגדול ניתן לעשות זאת במעבדות אחרות"** (עמ' 18-19).

עוד העיד המומחה על נהלי עבודה מסודרים והבהיר כי הבדיקות כולן מבוצעות עפ"י נהלי המעבדה של מטא"ר, ועל פי המקובל בעולם בתחום זה. הסביר כי והסביר שהוא לא עושה את כל הבדיקות בתיק, שכן מדובר בעבודת צוות: **"אנו עובדים כצוות. כמו ששולחים את המטופל לעשות בדיקת סם הוא לא עושה בעצמו והוא מסתמך על התוצאות שהתקבלו. בכל מקרה התוצאות שאני מקבל אני עובר עליהן ובודק את תקינותן ובמידת הצורך שולח לבדיקות נוספות. בנוסף את הבדיקה השנייה אני ביצעתי את העיבוד שלה וחתימת המומחה"** (עמ' 19) כבהמשך הוסיף כי הוא מקבל לידיו את תוצאות הבדיקה עובר על תקינות התוצאות והוסיף **"במילים אחרות אני יכול לומר שלא הופרו הנהלים אני יכול להיכנס למכשירים אחרים ולראות את התוצאות שהן אובייקטיביות ומדעיות"** (עמ' 19).

גרסת הנאשם

12. הנאשם מסר שתי הודעות במשטרה ואלה הוגשו מסגרת תיק המוצגים המוסכם בין הצדדים. חקירתו הראשונה מיום 1.10.2019 (ת/1) נערכה לאחר שנועץ בעו"ד מהסנגוריה הציבורית. בפתח החקירה, לשאלה מה יש לו לומר על החשדות נגדו, טען הנאשם, כי יש לו בעיה, הוא מכור לסמים, משתמש בהרבה, והוסיף **"היה לי הזדמנות לקנות כמות במחיר מצחיק ברמת הצריכה שאני משתמש זה היה נראה לי הגיוני ואני ממש מצטער שזה הביע למקום הזה"** (עמ' 1, ש' 7-9).

לשאלה איזה חומר בלע עם הגעת השוטרים, השיב **"נראה לי שבכלל דפקו אותי ויש שם אבקת אפיה"** והוסיף כי **החומר היה אמור להיות קריסטל"** (עמ' 2, ש' 20).

כשנשאל, מה נתפס אצלו בדירה, השיב, **"שקית אם (צ.ל. עם) הרבה אבקת אפיה"** (עמ' 3, ש' 37), ולשאלה מה חשב ביחס לחומר עת קנה אותו השיב **"זה היה אמור להיות קריסטל (קוקאין) אבל לא נראה לי שיש שם קריסטל"** (שם, ש' 39). בהמשך, לשאלות החוקר סיפר הנאשם כי את הסמים רכש יום קודם תפיסתו, מבחור בשם אמין, אותו פגש בבית אלמוג באילת. לשאלה מתי בדיוק התבצעה העסקה, השיב **"אתמול לא זוכר שעה. בשעות הבוקר"** (עמ' 4, ש' 59). כשהתבקש למסור את מספר הטלפון של אותו אמין, השיב **"אין לי מושג"** (עמ' 3, ש' 47). כשנשאל איך הגיע לאותו אמין, השיב כי ישב כמה פעמים, ככה סתם, בבר שברכה בבית אלמוג, פגש באמין וככה סתם, ישבו לדבר.

העד העיד כי שילם 3,000 ₪ תמורת הסמים **"25 גרם ב 3000 ₪"** (עמ' 4, ש' 55) וכי העסקה בוצעה מחוץ לבית אלמוג

במסגרת שיחה כללית בינו לבין אמין. בשלב זה הוצגה בפניו השקית מאובטחת, בה החומר החשוד כסם קריסטל במשקל של 25 גרם, ולשאלה מה יש לו לומר על כך, השיב, **"שאני באמת צריך טיפול"** (עמ' 4, ש' 61). בהמשך, אישר הנאשם כי החומר בתוך השקית זה מה שנתפס בדירה וכי מדובר בחומר השייך לו. הנאשם אישר כי הכספים, הכרטיסים והמשיק האלקטרוני, שנתפסו שייכים לו ונמצאו במקום בו נמצאו הסמים. הנאשם ידע לספר כי החומר נמצא באחת המגירות, והוסיף כי לצד החומר נמצאה צלחת ושטר כסף באמצעותם הריח סמים. עוד עלה מדבריו, כי הוא מעשן סמים מדי פעם, הוא מכור לקוקאין ועושה שימוש יומי של גרם עד גרם וחצי.

בתשובתו לשאלה האם הוא עובד, מסר כי מאז שחרורו מהכלא הוא עובד בעבודות מזדמנות, כי לא קל למצוא עבודה והוסיף כי הוא מתחרט שלא הלך לטיפול, שכן הוא צריך לטפל בבעיית הסמים שלו (עמ' 5, ש' 99-100). בהקשר להכנסותיו החודשיות, מסר הנאשם על הכנסה בסך 1600 ₪ לחודש מאת המוסד לביטוח לאומי. ובאשר להוצאותיו החודשיות, ציין בשכירות חודשית בסך 1,000 ₪ עבור יחידת הדיוור באכסניה, ו 500-600 ₪ עבור סיגריות. לשאלת החוקר, כיצד אם כך הוא מצליח לממן את צריכת הסמים היומית שלו, הסביר הנאשם כי מאז שחרורו מהכלא, ועד יום קודם תפיסתו עם הסמים, לא הייתה לו הזדמנות לרכוש סמים. בסוף חקירתו, נשאל האם ירצה להוסיף ולומר דבר מה, ציין הנאשם **"אני רוצה ללכת לגמילה"** (עמ' 5, ש' 28).

13. הודעתו השנייה במשטרה היא מיום 5.10.20 בה חזר הנאשם וטען כי את הסמים רכש יום קודם תפיסת הסמים ומעצרו על ידי המשטרה. לשאלה באיזו שעה רכש את הסמים השיב **"צהרים אני חושב"** ולשאלה כיצד יצר קשר עם אמין שאת שמו מסר בחקירתו הראשונה, השיב, כי ישב בבית אלמוג, שם הכיר את אמין אשר **"...הציע לי לקנות במחיר טוב שלמתי 3,000 ₪"** (עמ' 1, ש' 9-3). כאשר הטיח החוקר בפני הנאשם, כי בדיקת הסמים במעבדה העלתה כי מדובר בסם מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם, הנאשם בתגובה **"אם אתה בודק כמה רכיבים אולי יש 4 גרם קוקאין והשאר תוספים והטעם שיש לזה" (עמ' 2, ש' 16).** הנאשם שלל סחר בסמים והוסיף כי סך הכל רצה להתפרק אחרי המעצר, כי הוא צריך ללכת לטיפול, לקהילה טיפולית, לעשות משהו עם עצמו ושוב חזר לטעון כי **"זה היה לשימוש עצמי"**.

14. **הנאשם העיד להגנתו בישיבת יום 24.6.20.** הנאשם אישר הודאתו במשטרה לפיה הוא צורך סמים וכי החומר נתפס בדירתו. משהתבקש להסביר למה התכוון עת אמר לחוקר בחקירתו הראשונה כי יכול ש"דפקו אותי ויש שם אבקת אפיה" ולדבריו, **כמו שהסביר לחוקר, משהו הציע לו לקנות "קוק במחיר שהוא קצת הזוי כי קוק בעיקרון הוא יקר"** והוסיף כי הוא מתכוון לסם מסוג קוקאין, כי **"הציעו לי לקנות את זה במחיר הזוי ולאחר שקניתי הבנתי שדי דפקו אותי. כששאל אותי מה בלעת אמרתי שדפקו אותי כי היה שם 90% אחוז אבקת אפיה"**. והסביר, כי ידע שמדובר בחומר מהול לפי הטעם שכן קריסטל מרדם את הפה והשפעתו שונה. לטענתו, לאחר שחרורו מהכלא, רצה **"ליהנות קצת"** ולא מעבר לזה **"יש לי בעיה קצת של התמכרות ואחרי שהשתחררתי רציתי להתפרק ולהשתחרר אחרי המאסר ורציתי להריח, לתפוס ראש"**. לשאלת הסנגור, מדוע קנה חומר מהול ולא קנה חומר טהור, יותר טוב, השיב הנאשם, **"כי זה לא שוק שאתה הולך ואתה בוחר, זה היה משהו שהוא היה הצעה אקראית שבמהלך שיחה התגלגל וזה גם לא משהו שהיה מתוכנן. לא שיצאתי מהבית ותכננתי לקנות, אלא ישבתי באיזשהו מקום בבית אלמוג באילת וזו הצעה שעלתה על הפרק ואיכשהו התגלגל"**.

הנאשם חזר ומסר כי את כל כמות הסמים שנתפסה בדירתו באכסניה, קנה בסכום של 3,000 ₪. ומשהתבקש להבהיר

הכיצד שילם סכום נמוך, " הזוי" כלשונו של הסנגור, השיב " זו הסיבה שבחקירה אמרתי שלא הגיוני 30 גרם קוקאין במקום 25 גרם משהו, אני לא חושב שיש שם אפילו 3 גרם ואני אומר את זה בכנות לביהמ"ש. אם זו הסחורה גם 3 גרם לשלם 3,000 ₪ זה הרבה כסף".

הסנגור הציג בפניו את ת/13, תמונה בה נראים כספומטים, שטר מגולגל וקריסטל. והנאשם סיפר בהקשר זה כי השטר גולגל על מנת לשמש כקשית, והסביר כיצד הוא עושה בו שימוש לצריכת הסמים. ולשאלה מדוע מוצג הסמים בה נמצא הקריסטל נותרה פתוחה במגירה, השיב הנאשם " כי הרחתי ממש קצת לפני שהם באו".

15. בחקירתו הנגדית, נשאל הנאשם האם עבד קודם המאסר ממנו שוחרר לאחרונה, והשיב, כי הוא בעל מקצוע, טרקטוריסט, והגם שלא קיבל תלוש שכר, כשהשתחרר, עבד בעבודות מזדמנות עם הטרקטור. לשאלה מה מקור הכנסתו החודשית, השיב, כי עם שחרורו מבית הסוהר קיבל " 3,600 ₪ או 1,800 ₪" כמענק שחרור והוסיף " **ומעבר לזה אני אגיד שאני בא ממשפחה טובה אבא שלי סמנכ"ל רשות המיסים ולא חסר לנו כסף בבית**". לטענתו בעל היחידה הוא חבר שלו ועל כן נדרש לשלם 1,000 ₪ עבור 3 ימי מגורים בקומה העליונה, ועוד 1,000 ₪ עבור מגורים לשבוע נוסף ביחידה שבקומה התחתונה, וזאת לא כולל כלכלה. משנשאל, הכיצד בהעדר מוצרי חשמל בסיסיים הוא נדרש למשקל אלקטרוני, השיב באריכות בהקשר אחר וכיצד הוא מבשל קריסטל כדי לעשן אותו. לשאלה חוזרת, האם החזיק במשקל לצורך שקילת הסמים, השיב " אני מסביר למה אני צריך משקל, איך אני יכול לדעת שיש לי 30 גרם או 26 גרם אם אין לי משקל לשקול את זה. זה לא רק לסמים".

16. אשר לחומר שקנה מאמין, העיד כי האמין כי הוא קונה סמים מסוג קריסטל, קוקאין, והסביר כי לא בדק בעת הקנייה, מאחר " **זה לא משהו שאפשר לפתוח באמצע מקום ציבורי אלא משהו שאת פותחת בתוך הבית**". לטענתו, אין לו היכרות קודמת עם אמין, אותו פגש בברכה שבבית אלמוג, שם, ביום קניית הסמים, הם שתו וצחקו, ואז אמין אמר לו " **... שיש לו משהו טוב במחיר טוב ...**". משהופנה לעמ' 3 שורה 51 בחקירתו הראשונה, ועומת עם דבריו לחוקר מהם עולה כי הוא זה שפנה לאמין ושאל בקשר לקניית כמות סם, השיב, כי החוקר לא כתב טוב את הדברים, וכך במקום לכתוב שאל, כתב שאלתי. עת התבקש לתאר את הסיטואציה בינו לבין אמין בהקשר זה, ענה בשאעלה "יצאת פעם לבר" ? ולשאלה, האם שאל את אמין אם יש לו סמים והאם אמין החזיק בסמים באותו מעמד, השיב הנאשם "לא. הוא היה צריך להביא את זה. אני לא מסתובב עם סכומי כזה. זה היה ספונטני". משהוטחה בו העובדה כי תיאור זה לא בא בחקירתו, השיב, "חקרו אותי בשעה 04:00 בבוקר אחרי שמונה שעות שאני מתחנן לקבל את הכדורים שלי ואני סובל וחשבתי ששם זה ייגמר"

לשאלה, מתי אם כך התבצעה העסקה, "זה היה שעה שעתיים אחרי, נפגשנו מחוץ לבית אלמוג. באשר לסכום שנדרש בתמורה לסמים, אותם ארגן תוך שעה שעתיים, מסר הנאשם כי אין לו בעיה להשיג סכומים יותר גדולים, והסביר כי קודם למאסרו האחרון עבד והרוויח משכורות גבוהות שבין 12,000 ל - 15,000 , ולא רק זאת, החברים שלו עובדים ולמשפחתו " לא חסר כסף" ובכלל, סכום של 3,000 ₪ אינו גבוה, גם לא לאסיר משוחרר. זאת ועוד, הנאשם הוסיף וציין כי "גם אם אבקש מאבא שלי 20,000 ₪ הוא ייתן לי אז מה, מה זה 3,000 ₪".

לשאלה באיזו תדירות הוא צורך סמים, סיפר כי לפני 10 שנים שולב בהליך גמילה "צעדים לחופש" וכי "מאז פחות או יותר זה היה בשליטה" והוסיף כי כיום הוא צורך בתדירות שגם אם היא על בסיס יומי, עדיין לא באותן כמויות כמו בעבר. ולשאלה

האם חסך מעבודה קודם מאסרו האחרון, השיב בחיוב, ולשאלה האם נכון להיום יש לו כספים מעבודה או בכלל, השיב "לא כסף מזומן. מהבנק אני תמיד יכול למשוך, יש לי מסגרת ואני תמיד יכול למשוך".

בהמשך לשאלות ב"כ המדינה, מסר כי עלות הסמים לצריכתו היומית הייתה סך 600 ₪, וכי מחירו של גרם קוקאין משתנה ונע בין 300-400 ₪ בהתאם לאיכותו. הנאשם הסביר את המחיר ששילם בתמורה לכמות של למעלה מ 25 גרם קוקאין, "ידעתי שדופקים אותי בתור אחד שאוהב להריח זה לא כזה משנה כל עוד יש לך את הפעולה וגם אם מדובר בחומר שהוא על הפנים...". משהתבקש להסביר מדוע טען בחקירתו הראשית כי "דפקו אותי" בעוד שבחקירתו הראשונה במשטרה הציג את הקנייה בסכום אותו שילם, כהזדמנות, תחילה לא השיב לשאלה ובפעם השנייה השיב "כי זה לא היה אמור להיות חומר באיכות כל כך ירודה, לא הייתה לי את האפשרות שם לבדוק את זה. זה היה שקית בתוך שקית בתוך שקית".

לשאלת ביהמ"ש מסר כי בעת שקנה את הסמים "ידעתי שבמקסימום יהיה חומר שהוא חומר בינוני בסדר ובמינימום יהיה חומר של חרא. ובהמשך, לשאלת בית המשפט, מדוע אם כן, לא רכש רק 3 גרם קוקאין איכותי, אותו יכול היה בעצמו לערבב עם חומר אחר, השיב הנאשם, "זה היה משהו ספונטני וכשאני אחרי מאסר לא היו לי את הכיוונים האלה. אותם אנשים שאני קונה מהם סמים לא היו כבר בסביבה שלי, צריך לחדש קשרים, זה לא לקנות סיגריות או גראס".

הנאשם אישר כי נתפס כשהוא יושב על הטרקטורון, סמוך ליחידת המגורים שבאכסניה, כשהיה בדרכו לחבר עמו התכוון לצרוך את הסמים שהיו ברשותו "לחבר להריח איתו ביחד" ואותם בלע. עוד אישר כי למעשה הטעה את השוטרים עת מסר להם כי בא לבקר חבר, נוכח רצונו להתחמק מהשוטרים, וכי היה עד לחיפוש. בסוף חקירתו, הפנתה ב"כ המדינה להודעותיו במשטרה, שם, בהתייחסותו לחומר שנתפס בדירתו, ציין כי נראה לו, נראה לו שמדובר בכלל באבקת אפיה, כי לא נראה לו שהחומר מכיל סם קוקאין, "הכל בנראה לי" והנאשם השיב על כך באלה הדברים "אני לא יכול להגיד משהו שאני לא ודאי לגביו במאה אחוז להגיד כן אני יודע שזה אבקת אפיה במאה אחוז, או זה קריסטל במאה אחוז אני חושב אני אומר את הדעה שלי ולא קובע עובדה".

17. בסיכומיה, הרחיבה התביעה ביחס לכל אחת מהשאלות שבמחלוקת בין הצדדים, טענה כי כל אחת מהעבירות הוכחה מעבר לכל ספק, לרבות הודאת הנאשם שתיים מהן, ועתרה להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו.

18. בסיכומי ההגנה חזר הנאשם והכחיש כי החומר שנתפס בדירתו הינו סם. לחילופין טען, כי ככל שייקבע כי מדובר בסם מסוג קוקאין, כי אז רק כ 4 גרם מכלל החומר הינו סם מסוג קוקאין אשר עורבב עם אבקת אפיה ושכלל מקרה נועד לצריכתו העצמית של הנאשם. עוד נטען בהרחבה לקיומם של פגמים רבים ב "שרשרת הסם" ובטיפול בחומר כמוצג, מרגע תפיסתו ועד לבדיקתו במעבדה, באופן שלא ניתן להוכיח כי אותו חומר שנתפס בדירת הנאשם, הוא החומר שנבדק באותן בדיקות בהם פרטה חוות דעת המומחה ואשר נקבע כי הינו סם מסוג קוקאין. נטען כי גם אם היה ניתן לרפא את הפגמים בשרשרת הסם, הרי שבידוי הראייה על ידי התביעה והיחידה החוקרת (ת/19) היא בבחינת מעשה אשר יש בו פגיעה של ממש בנאשם ואמון הציבור במערכת אכיפת החוק ועל כן יש לפסול את המוצג כראייה מטעמי צדק. נטען כי המדינה לא הביאה כל ראייה לכך שהסם הוחזק שלא לצריכתו העצמית. ועוד נטען כי המדינה נמנעה מלבדוק את הטענות הנאשם בדבר ריכוז

החומר הפעיל ובכך בעצם נשמטה האפשרות להוכחת העובדה הנ"ל מעבר לספק סביר ועל כן יש לפרש את המצב לטובת הנאשם ולמצער לזכותו מעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

דין והכרעה

שרשרת הסם - מדירת הנאשם ועד למעבדה המרכזית

19. ההגנה בסיכומיה טענה לקיומם של פגמים רבים בשרשרת הסם בשלב בו החומר היה בתחנת המשטרה, ולפגמים חמורים יותר, בשלב בו הועבר החומר מהעיר אילת למעבדת הסמים המרכזית במטא"ר.

אשר לפגמים בשרשרת הסם בתחנת המשטרה, נטען כי די במבט ראשוני בדו"ח שרשרת הסם על מנת לראות את הפגמים שנפלו בו. כך למשל, חלקו של הדו"ח, סעיף 1 אותו ערכה ובו פרטה השוטרת אור הינו מוקלד, בעוד שסעיפים 2-3 אותם ערכו השוטרים מאיה מאירי וגד טדסה מולאו בכתב יד. פגם נוסף, הינו העדר השלמת פרטים מהותיים בדו"ח, על ידי הגורם המעביר את השקית, פרטים כמו שם מקבל השקית, שעת ההעברה ושעת הפקדת השקית בכספת. פגם נוסף שנטען כי הינו מהותי וחמור יותר, עניינו בטענה, כי השוטרים מאיה מאירי וגדי דסטה מילאו האחד עבור השנייה, חלקים מהותיים בדו"ח שרשרת הסם.

לטענת ההגנה, התביעה כשלה בהוכחת תקינותה של "שרשרת הסמים" ולמעשה לא עמדה בנטל הרובץ לפתחה להוכיח כי החומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שנבדק במעבדה, בהיתן הפגמים שיש בהם להקים ספק של ממש בקבילות החומר שהתקבל לבדיקה במעבדה או במשקלה של הראיה הנובעת ממנו.

טענה זו אין לקבל.

20. השוטרת אור כהן, תיארה בדו"ח הפעולה שלה את השתלשלות העניינים שקדמה לחיפוש שבוצע בדירת הנאשם באכסניה, כמו גם את החיפוש שבמהלכו פתחה את אחת מהמגירות שבארון המטבח, בתוכה, בין היתר, הבחינה בשקית שהייתה פתוחה ובתוכה חומר אבקתי לבן החשוד כסם מסוג קריסטל. השוטרת אור הרחיבה בתיאורה בפעולות שביצעה ביחס למוצגים שנמצאו במגירה, ובהתייחסה לחומר בתוך השקית כאמור, ציינה " **"את החומר החשוד כסם הרמתי והכנסתי לשקית ניילון ריקה מתוכן והכנסתי אותה לכיס השמאלי של מכנסיי שהיה ריק מתוכן ולאחר מכן בתחנת המשטרה שקלתי את השקית ניילון עם החומר במשקל משטרתי תקני שאיפסתי בעצמי והמשקל היה 26 גרם ברוטו"**. ובהמשך הוסיפה " את השקית ניילון עם הסמים הכנסתי לשקית מטנר שמספרה 0264631T ואטמתי אותה בעצמי, וחתמתי עליה בראשי תיבות של שמי א.כ. 2ב".

דוח שרשרת הסם - ת/2 - מתאר במעברים של החומר החשוד כסם מעת תפיסתו על ידי השוטרת אור כהן בדירת הנאשם שבאכסניה, בהמשך, בתחנת המשטרה, שקילתה והכנסה של החומר לשקית מטנר שמספרה 0264631T אותה אטמה

ועליה חתמה בראשי תיבות של שמה, ובהמשך, בהעברת השקית כשהיא סגורה ואטומה לשוטרת מאיה מאירי, אשר בהמשך העבירה את השקית, כפי שקיבלה אותה, לשוטר גדי טדסה אשר בסיום חקירתו את הנאשם, הפקיד את מוצג הסמים בכספת שבתחנת המשטרה.

כאמור, דו"ח שרשרת הסם כולל דיווחים של שלושה שוטרים שהחזיקו בחומר החשוד כסם, בשלושה סעיפים (1-3) בדו"ח, כל אחד בהתאם לחלקו ותפקידו בהחזקת החומר מדירת הנאשם באכסניה, ועד לכספת בתחנת המשטרה. **השוטרת אור כהן, היא החוליה הראשונה בשרשרת הסם.** היא החתומה בכתב ידה בסעיף 1 בדוח שרשרת הסם - ת/2, בו רשמה את התאריך - 30.09.19, השעה - 20:30, את המקום תפיסת הסמים- דירת הנאשם באכסניית נסיכת הים באילת, תיאור החומר החשוד כסם מסוג קריסטל. ובתמצית, תיארה את הפעולות שביצעה בקשר עם החומר אותו הכניסה לשקית מטנר שמספרה כאמור לעיל ופרטה בנתונים, כמו משקל החומר והעברתו לחוקר.

כטענת הסנגור, השוטרת אור וכמוהו השוטרת מאיה מאירי, לא רשמו את שמו של השוטר אליו העבירו את מוצג הסמים, וגם לא את שעת ההעברה, במקום המיועד לכך בסעיף עליו הן חתומות. עם זאת, בהסברן סיפקו מענה סביר והגיוני. כך, השוטרת אור בחקירתה הנגדית בעניין זה, מסרה שככלל, היא לא נוהגת לכתוב בדו"ח שרשרת הסם את השם והתפקיד של החוליה הבאה, הגורם אליו היא מעבירה את מוצג הסמים, זאת מאחר שבעת מילוי דו"ח שרשרת הסם, היא עדיין אינה יודעת בוודאות למי תעביר את מוצג הסמים, ועל כן, עם ביצוע העברה, מקבל השקית, רושם בעצמו את שמו לרבות תאריך ושעת קבלת השקית. בתימוכין לדבריה הפנתה לסעיף 2 של הדו"ח (עמ' 13).

הדברים האמורים משתלבים עם תיאורה בחקירה הראשית את העברת מוצג הסמים לחוליה הבאה בשרשרת הסם, לשוטרת מאיה מאירי " **עליתי למעלה במדרגות למשרד של החוקרת אמרו לי החוקרת היא מיה מאירי, עליתי, כשהגעתי לפתח המשרד שלה היו לי ביד את דוחות הפעולה שלי ושל השוטר השני, השקית עם הסמים ושאר המוצגים... היא בדקה הכל, לקחה ממני מוצג מוצג ורשמה במחשב...חתמה ידנית עם החותמת, לקחה ממני את הדוחות ואמרה לי גשי למשרד עם העצור וחכי עד שאקרא לך לעלות אותו אלי למעלה.**"

21. **השוטרת מאיה מאירי,** היא החוליה השנייה בשרשרת הסם, מאשרת בסעיף 2 של דוח שרשרת הסם עליו היא חתומה, כי קבלה מידי השוטרת אור כהן, ביום 1.10.20 בשעה 03:00 את המוצג - חומר החשוד כסם מסוג קריסטל במשקל 26 גרם. בעדותה בבית המשפט, אישרה חתימת ידה וחותמתה בסעיף 2 לדוח שרשרת הסם כאמור, והוסיפה לתאר בנסיבות בהן העבירה השוטרת אור את מוצג הסמים לרשותה "אור הגיעה לתחנה עם הסמים ועם החשוד, הם כתבו את דוחות הפעולה שלהם, הכניסו את הסמים לשרשראות סם וברמת העיקרון הם אמורים להעבירה את החומרים לחוקר תורן. באירוע הזה ... החוקר רצה להתרשם מהדוחות לקחתי את הסמים מהבלשית והעליתי אותם לחוקר ... בגלל זה אני חתומה על השרשרת. קיבלתי את השקית סגורה ואטומה והיא הועברה לחוקר תורן גדי". (עמ' 7, שורות 18-22). בחקירתה הנגדית, מסרה כי מוצגים מועברים מיד ליד כשהם סגורים ואטומים (עמ' 9, שורה 3).

מעדותן של השוטרות אור כהן ומאיה מאירי עולה, כי מיד לאחר שמאיה קבלה את מוצג הסמים מידיה של אור, היא החלה בהקלדת מספרי המוצגים (במחשב) ובאשר למוצג הסמים, מלאה פרטים בסעיף 2 בדו"ח שרשרת הסם, לרבות תאריך ושעת קבלת מוצג הסמים. יוצא איפה, כי שעת קבלת הסמים כפי שנרשמה בסעיף 2 על ידי השוטרת מאיה מאירי, היא שעת

העברתה של השקית על ידי אור, ועל כן, ניתן לומר כי לכל היותר מדובר בהעדר של "רישום כפול" (רישום בסעיף של מעביר השקית, ובמקביל אצל הנעבר/מקבל השקית) ולא העדר מוחלט של פרטים חיוניים ומהותיים, ובוודאי לא פגם מהותי כטענת ההגנה.

22. פגם נוסף בדמות העדר מילוי פרטים מהותיים אליו הפנה הסנגור בסיכומי, נמצא בסעיף 3 בשרשרת הסם, עליו חתום השוטר גדי טדסה, להזכיר, הוא מי שחקר את הנאשם וגבה את עדותו ביום 1.10.20 אשר לא ציין את השעה בה הפקיד את מוצג הסמים בכספת שבתחנת המשטרה. כנטען, שעת הפקדת מוצג הסמים בכספת לא תועדה בדו"ח שרשרת הסם, ועל כך אין חולק. בחקירתו, השוטר גדי טדסה לא ידע לנקוב את השעה המדויקת בה הפקיד את מוצג הסמים, אם כי הפנה לשעת סיום החקירה כשעת הפקדתה בכספת בהסבירו מיד עם סיום החקירה הוא מפקיד את המוצג בכספת (עמ' 11, ש' 5 ואילך) והדבר מתיישב עם שציין בסוף הדברים בסעיף 3 שבדו"ח שרשרת הסם.

העד מסר בעדותו כי לאחר קבלת הסם, הסם נשאר ברשותו עד סיום החקירה. עם סיום החקירה הוא הפקיד את הסם בכספת, והדברים עולים עם הכתוב ת/2. (עמ' 4, שורה 4). העד נשאל על ידי ב"כ הנאשם: **"אם אתה צריך להתפנות אתה לוקח את זה (שקית הסם) איתך או שאתה משאיר את זה על השולחן או במגירה?"** והשיב: **"... אם אני יוצא מהחדר אני מפקיד בכספת. אני לא רואית שהפקדתי או משהו כזה אז כנראה לא יצאתי מהמשרד כי זה משרד אני אמור לשבת ולחקור כל הלילה"**. (עמ' 4, ש' 23-25).

השוטר גדי טדסה, החוליה השלישית והאחרונה בשרשרת הסם המתועדת בדו"ח - ת/2. נזכיר, חקר את הנאשם וגבה עדותו ביום 1.10.20, והוא חתום בחתימת ידו וחותמתו בסעיף 3 בשרשרת הסם, ממנו עולה, כי ביום 1.10.20 בשעה 03:40 הוא קיבל מהשוטרת מאיה את מוצג הסמים אותו תיאר כחומר החשוד כסם מסוג קריסטל במשקל 26 גרם. בהמשך, הוסיף לציין כי בסיום החקירה הפקיד את מוצג הסמים בכספת. עדותו של גדי טדסה בהקשר זה לא נסתרה, ואיני מוצאת כי שלא לקבלה.

23. שלא כטענת ההגנה, עדותם של העדים בקשר עם שרשרת הסם רחוקה הייתה מכל ניסיון לתרץ ולחפות על חסרים ואי השלמות בדו"ח שרשרת הסם, ורחוקה עוד יותר מכל טענה כי הסתבכו בשקריהם. השוטר גדי טדסה, כך השוטרת אור כהן ומאיה מאירי, בעדותם בפני, הותירו רושם כללי חיובי ומהימן ביותר. ניכר כי התשובות וההסברים שסיפקו בנוגע לחסרים בדו"ח שרשרת הסם, כאמור, גם אם לא היו נוחים להיאמר במידה כזו או אחרת, נאמרו בכנות.

ההגנה בקשה לראות בעדות השוטרים לפיה בהינתן שלא נרשמה הערה על הפקדת מוצג הסמים בכספת במהלך הזמן שהוחזקה ברשותם, מלמד הדבר כי לא יצאו מהמשרד אף לצרכים בסיסיים - כשקרים שנועדו לחפות על הותרת מוצג הסמים שעות רבות ללא השגחה, שהרי, לא סביר, לא הגיוני ולא יעלה על הדעת שהשוטרים או מי מהם לא יצא מהמשרד שעות רבות רצופות.

כבר יש לומר, כי מדו"ח שרשרת הסם עולה שהשוטרת מאיה מאירי החזיקה את מוצג הסמים במשרד בו שהתה משך כ-40 דקות ולכל היותר שעה אחת, ואילו השוטר גדי טדסה, אשר החזיק את מוצג הסמים משעת קבלתה, 03:40 ועד לסיום

חקירתו את הנאשם, לא החזיקה שעות רבות כטענת ההגנה, זאת בשים לב לתחילת החקירה על פי דברי הנאשם עצמו (סמוך לאחר השעה 04:00) ולחקירתו שעל פי ארכה לא ניכר כי נמשכה זמן רב. השוטרת אור כהן, לעומת זאת, החזיקה בשקית הסם כ 6 וחצי שעות רצופות, מבלי שנרשמה על ידה הערה על הפקדת שקית הסמים במהלך שעות אלו. אלא מה, ששעות אלו כללו את הזמן בו בוצע החיפוש בדירת הנאשם, תחקור הנאשם בשטח ואיסוף כלל המוצגים שנתפסו, על פי הנהלים הנוהגים בהקשר זה, לרבות הבאת הנאשם לתחנת המשטרה.

עובדתית, לא ניתן לקבל טענת הסנגור לפיה מדובר ב 6 וחצי שעות רצופות בהן שהתה השוטרת אור במשרד כשברשותה מוצג הסמים. למעשה, "מוצג הסמים" הוכנה במשרד על ידי השוטרת אור כהן, כמו גם יתר המוצגים שתפסה בדירת הנאשם.

טענת הסנגור בסיכומי ההגנה לפיה "לא הגיוני ולא מעשי ולא יכול להיות שהעדה אור יושבה אל מול המוצג במשרד במשך כ 6 וחצי שעות ארוכות מבלי לצאת מהמשרד בו היה מונח המוצג כפי שהדבר עולה מדבריה..". חוטאת לעובדות כאמור, ולא רק זאת, אלא שכעולה מדו"ח הפעולה המפורט שלכתבינו ועריכתו נדרשה העדה אור במהלך שהותה במשרד, היא נדרשה עוד קודם לבצע במשרד פעולות רבות שכללו בדיקה, שקילה, רישום ותיעוד מותאם לכל אחד מהמוצגים שתפסה לרבות אריזתו בהתאם לנהלים הנוהגים, ולרבות מילוי דו"ח שרשרת הסם לאחר טיפולה בחומר והכנת שקית הסמים כמוצג. הפעולות האמורות, לא יהיה מי שיחלוק על כך, מצריכות תשומת לב והקפדה ובעיקר הרבה זמן.

יוצא איפה, כי השוטרת אור, לא יושבה אל מול המוצג משך שעות, אלא ביצעה פעולות רבות ולמעשה הכינה את חלקו הארי של תיק המוצגים, במשך כל הזמן בו שהתה במשרד. בכל מקרה, איני מוצאת כי בעובדה שמי מהשוטרים, לרבות השוטרת אור לא יצאו מהמשרד משך הזמן בו הוחזקה השקית על ידם במשרד, יש כדי להטיל ספק, בוודאי לא של ממש כטענת ההגנה, בעדותם אשר נוסף לומר כי לא נסתרה, ואשר בכל מקרה, איני סבורה כי שהייה של מספר שעות ברציפות במשרד, אינה הגיונית ומתקבלת על הדעת כטענת ההגנה. ניסיון החיים מלמד כי ניתן גם ניתן לשהות מספר שעות רצופות ואף יותר ממשך הזמן בו שהו השוטרים ואור בפרט.

24. ההגנה טענה לפגם נוסף מהותי וחמור יותר ולפיו השוטרים מאיה מאירי וגדי דסטה מילאו האחד עבור השנייה, חלקים מהותיים בדו"ח שרשרת הסם. בהקשר זה הפנה הסנגור, לעדותו של השוטר **גדי טדסה** (שעדונו בבית המשפט קדמה לעדות השוטרת מאיה מאירי) אשר תחילה אמנם מסר כי הוא זה ששלים את הפרטים בסעיף 3 לדו"ח בהתאם לחלקו בשרשרת הסם, אולם, בהמשך חקירתו הנגדית, הסתבך בתשובותיו ואישר כי הוא זה אשר כתב את התאריך בסעיף 2 ובהמשך חקירתו אף אישר כי גם את המילה "קריסטל" בסעיף 2 ייתכן והוא זה שכתב. לטענת ההגנה, מדובר בפגמים שעוד מעמקים בהינתן **שמאיה מאירי** סתרה בעדותה את דברי העד גדי דסטה עת מסרה בהקשר זה ואף עמדה על כך בחקירתה הנגדית, כי הפרטים שהושלמו בסעיף 2, תאריך, שעה והמילה "קריסטל" נרשמו על ידה ובכתב ידה (עמ' 15, ש' 2-6).

כטענת ההגנה, על פניו, כתב היד בסעיף 2 בדו"ח שרשרת (של השוטרת מאיה מאירי) נראה דומה לכתב היד בסעיף 3 (של השוטר גדי טדסה) כשמתחת חתימותיהם. בחקירתו הנגדית, נשאל גדי טדסה העד האם רשם את האמור בסעיף 2 בת/2 ועל כך השיב: **"התאריך אני רשמתי, ייתכן מאוד, אבל שאר הדברים לא אני רשמתי, יכול להיות שהתאריך כן, יכול להיות שהתבלבלתי ורשמתי"**. נמצא, כי העד לא שלל התכנות מצב לפיו הוא אכן רשם בסעיף 2 את התאריך, אלא שציון כי יכול שהתבלבל. כך גם ביחס לרישום המילה קריסטל, העד נתן דעתו לכתב הדומה ולא שלל מצב דברים לפיו, בטעות,

השלים את הפרטים בסעיף 2 "יכול להיות, זה דומה. יכול להיות שזו טעות. יכול להיות שמילאתי את חלק 2 כי חשבתי שאני צריך למלא ואז עצרתי, וסעיף 3 הכל מלא כולל חתימה וחתימת שלי. בסעיף 2 אין את החותמת והחתימה שלי למעט תאריך ואולי מילה שדומה לכתב שלי, כי רשום שהתפיסה נעשתה על ידי שוטרת אחרת זה לא שחתמתי במקום מישהו אחר." (פרוטוקול מיום 10.3.20, עמ' 2, שורות 28-33 ועמ' 4, שורות 1-2).

שלא כטענת ההגנה, העד לא אישר, ודאי לא כתשובה מוחלטת כי השלים בכתב ידו את הפרטים בסעיף 2 שבדו"ח ובמקום השוטרת מאיה מאירי. במהלך עדותו ניכר היה כי הוא מתלבט לאחר שנתן דעתו לדמיון של כתבי היד בשני הסעיפים, ועל כן לא שלל התכנות מצב לפיו טעה והשלים את הפרטים. במצב הדברים כאמור, אני רואה כיצד ניתן לקבוע הממצא עובדתי כי השוטר גדי דטסה השלים בכתב ידו את הפרטים בסעיף 2 כנטען בסיכומי ההגנה.

האמור, מקבל משנה תוקף, לאור הביטחון אותו הפגינה השוטרת מאיה מאירי, בחקירתה הנגדית, עת אישרה כי רשמה את הפרטים 1 ו 2/ב, בסעיף 2 והוסיפה, באופן ספונטני לגמרי, כי כתב היד שלה לא ממש ברור "זה הכתב שלי, לא כזה ברור" (עמ' 8, ש' 2-8) והסכימה לבקשת הסנגור לכתוב את הדברים בכתב ידה במהלך חקירתה, אולם הסנגור, ויותר על כך.

בכל במהלך חקירתה ניתן היה להתרשם כי העידה גם מזיכרונה ולא רק מהכתוב בדו"ח שרשרת הסם "אני זוכרת שאני נתתי לגדי כי אור שמרה על החשוד" (עמ' 8, ש' 5-6), ודבריה אלו מתיישבים עם דבריה של אור אשר מסרה בעדותה כי השוטרת מאיה מאירי הנחתה אותה להישאר עם הנאשם "... וכן הייתי עם העצור" (פרוטוקול דיון מיום 9.6.2020, עמ' 4 , ש' 5).

בסיכום הדברים עד כה, נאמר, כי הגם אותם פגמים שעיקרם העדר השלמת פרטים על ידי המעביר למקבל שקית הסמים, הפגמים הינם טכניים אשר אף לא מצריכים תיקונם באשר אינם משפיעים כלל על הוכחת שרשרת הסם. המדובר בפרטים אשר הושלמו, נרשמו על ידי מי שקיבל את מוצג הסמים. שלא כטענת הסנגור, דו"ח שרשרת הסם - 2/ת בהיר מובן וניתן ללכת בעקבות מוצג הסמים מדירת הנאשם ועד להפקדתה בכספת שבתחנת המשטרה. ונוסיף, כי בכל מקרה, בהינתן שכל אחד מהשוטרים חתם בכתב ידו ובחותמתו על החלק המיוחס לו בדו"ח שרשרת הסמים, הרי שגם אם נקודת המוצא הייתה כי השלמת הפרטים בסעיף 2, על ידי השוטר גדי דטסה במקום השוטרת מאיה מאירי, נעשתה בטעות, עדיין, לא ניתן היה לומר כי מדובר פגם מהותי בוודאי לא כזה שיביא לפסילת מוצג הסמים כראיה או שישפיע על משקלה כראיה.

שרשרת הסם מתחנת המשטרה באילת ועד למעבדת הסמים המרכזית

25. מכלל העדויות והראיות שהובאו לעיל נמצא כי את המוצג שהינו שקית מטנר שמספרה 0264631T לתוכה הכניסה השוטרת אור כהן את החומר החשוד כסם קוקאין, הפקיד השוטר גדי דטסה , לאחר שסיים לחקור את הנאשם ביום 1.10.19 לכספת בתחנת המשטרה באילת.

התביעה בסיכומיה בקשר לשרשרת הסם טענה כי ככל שנפל פגם כשלהו בשרשרת הסם, הרי שמדובר בפגם טכני אשר לגביו נתנו הסברים על ידי העדים הרלוונטיים להוכחת שרשרת הסם, ואשר אין בכוחו לפסול את המוצג כראיה. לעומתה, ההגנה בסיכומיה טענה לפגמים מהותיים בשרשרת הסם גם בשלב העברתם מאילת ועד למעבדת הסמים המרכזית לרבות

בהתנהלות התביעה בהקשר זה.

משמעות תפקיד הרץ התורן והרץ המחוזי, נזכיר פורטו בהרחבה בפרק הראיות. טענות ההגנה לפגמים בשרשרת הסם בשלב הרצים היא בשניים. **האחד**, עניינו בפגם מהותי בשלב העברת שקית המוצגים מהרץ התורן אילת - השוטר שחר זמיר, לרץ התורן המחוזי - השוטר רמי משאייב אשר הפקיד את מוצג הסמים במעבדת הסמים שבמטה הארצי. **השני**, עניינו בפגמים הנובעים מהתנהלות התביעה בשלב בירור משפטו של הנאשם ובקשר עם שרשרת הסם.

כבר בפתח הדברים יש לומר, כי מדובר פגם טכני אחד שנמצא בשרשרת הסם, בשלב העברת שקית המוצגים מהרץ התורן אילת לרץ המחוזי, בתחנת המשטרה בבאר שבע כדלקמן:

השוטר שחר זמיר המשרת במרחב אילת, שימש כרץ תורן מאילת לבאר שבע ביום 2.10.19, העיד בבית המשפט בחקירתו הראשית כי קיבל את מוצג הסמים מידיו של השוטר רם פיטוסי אשר הוציא בנוכחותו את השקית מתוך הכספת בתחנת המשטרה באילת. העד אישר כי השקית שקיבל מהכספת היא מוצג 0264631T, שאותה, כרץ תורן, לקח והעביר לרץ תורן מחוזי "אני יוצא מאילת עם כל המוצגים כשאני מגיע לאזור באר שבע אני פוגש את הרץ במחוז בבאר שבע ומה שאני צריך להעביר לו להמשך לירושלים אני מעביר לו ומה שצריך להישאר בבאר שבע במעבדה בבאר שבע נשאר" (עמ' 23, ש' 15-17). העד גם תיאר כיצד העביר את מוצג הסמים לרץ התורן המחוזי בבאר שבע, "אני מגיע עם שקית מוצגים מאילת, פוגש את הרץ, השקיות סמים אטומות והוא מוודא כי הכל סגור ואלה המספרים של השקיות שהוא מקבל לפי שרשרת הסמים ומקבל את זה ממני" (עמ' 24, שורות 11-12).

בכל הנוגע לזהותו של הרץ התורן המחוזי אליו העביר את מוצג הסמים, העיד כי הוא לא מכיר את הרץ התורן, אם כי על פי מה שרשם במזכר ההבהרה מיום 15.3.20 - ת/19, המדובר ברמי שמאייב.

עד לשלב בו העביר השוטר זמיר את שקית המוצגים לרץ המחוזי בבאר שבע - לא נמצא בעייתיות בעדותו של השוטר זמיר, אשר גם השתלבה עם הסבריו לחוסר הבהירות ביחס לציון שמו של השוטר רמי פיטוסי במזכר הבהרה (ת/17) אותו רשם (השוטר שחר זמיר) ביום 2.10.19 ובגדרו ציין כי העביר שקית מוצגים 0264631T למעבדת סמים לבדיקה.

כאן המקום לחזור ולהזכיר כי במסגרת השלמת חקירה לה נדרשה התביעה (לאחר עדותו של השוטר רמי שמאייב בישיבת ההוכחות הראשונה) רשם השוטר שחר זמיר ביום 15.3.20 מזכר הבהרה (ת/19) בגדרו ציין בנדון: "שרשרת סם נוסף לתיק פל"א 429766/2019". בהמשך רשם "בתאריך 2.10.2019 ובהמשך למזכרי הקודם הריני לציין כי את שקית המוצגים 0264631T העברתי לרץ תורן באר שבע רמי שמאייב". בסוף המזכר רשם "ההבהרה נרשמה לבקשת הפרקליטות".

השוטר זמיר הסביר בחקירתו הנגדית כי ידע לרשום את מספר שקית המוצגים בת/19 לאחר שעיון במזכר הבהרה שרשם ביום 2.10.20 (ת/17) שם ציין במספר השקית. לעומת זאת, לשאלה כיצד ידע את שמו של הרץ מבאר שבע לידיו העביר את השקית, השיב "האמת אני לא זוכר להגיד לך" (עמ' 26, ש' 13-20).

הסנגור הציג לשוטר זמיר את ת/19 (מזכר הבהרה מיום 15.3.20 בו ציין בשמו של רמי שמאייב כרץ התורן אליו העביר את מוצג הסמים, ולשאלה האם קיבל את שמו של הרץ התורן ומספר שקית המוצגים ממקור חיצוני? הגיב העד, כי הוא חושב שיכול ובמכשיר הנייד שלו, ימצאו נתונים בקשר עם הרץ התורן המחוזי. העד הורשה לעיין במכשיר הנייד, עיין ו אולם לא מצא כל נתונים בקשר עם הרץ התורן המחוזי.

26. ההגנה טוענת כי נוכח שעלה מעדותו של העד בקשר עם זהותו של הרץ התורן, נוצר ספק גדול האם אכן השלים העד את הפרטים בת/19 מתוך זכרונו, ובמילים אחרות, **ההגנה מבקשת לראות בהגשת ת/19 ניסיון של הפרקליטות להוליך שולל ואף להכשיל את בית המשפט.**

בהקשר זה הפנתה למזכר הבהרה מיום 7.10.19 (ת/18 שכזכור לא היה בידיעת הצדדים עובר לדיון בבית המשפט, שם לא בא זכר לשמו של הרץ התורן המחוזי אליו העביר השוטר זמיר את מוצג הסמים, ואילו במזכר הבהרה שרשם השוטר זמיר ביום 15.3.20 (ת/19) **כחצי שנה לאחר האירוע, לבקשת הפרקליטות, הוא ציין בשמו של הרץ התורן המחוזי, השוטר משאייב, מבלי שזכר על מה נסמך, וכיצד ידע את שמו של הרץ אותו אין חולק הוא לא מכיר כלל.**

ההגנה טוענת, כי ת/19 נחזה להיות כראייה לדברים שקלט בחושי ומצויים בזיכרונו של השוטר זמיר, אולם מדובר במזכר שנערך ונרשם לבקשת הפרקליטות תוך שצד ג' מזין את השוטר זמיר בנתונים אשר הוא עצמו אינו יכול להעיד לגביהם שהרי כלל לא זכר את התרחשותם, כפי שניתן להתרשם בחקירתו הנגדית בעניין זה. לדידו של הסנגור " **המדובר במקרה חמור ביותר של בידוי ראייה והגשתה לבית המשפט**" וכי הגם **"העד התבקש למסור עדות שקר"** (סיכומים, סעיף 11) באמצעות ת/19, בעדותו בבית המשפט, לא מצא לנכון לבצע עבירה של מתן עדות שקר בבית המשפט על מנת לחפות על המערכת.

ההגנה סבורה כי מעבר לכלל הפגמים המהותיים להם טענה בשרשרת הסם בתוך תחנת המשטרה, די בהתנהלות השערוייתית של התביעה בהקשר עם הפגם כאמור, על מנת לפסול את המוצג כראייה.

27. עיקרו של הפגם שנפל בשרשרת הסם בשלב העברת שקית המוצגים מהרץ מאילת לרץ המחוזי בבאר שבע, הוא בהעדר תיעוד מלא של פרטים מהותיים ביחס להעברת המוצג בין הרצים. עם זאת וכבר יאמר, כי הפגם הינו טכני ועיקרו תוקן ונרפא, ובכל מקרה אין מדובר בפגם שיש בכוחו להוביל לפסילת שקית המוצג כראייה אף לא לפגיעה במשקלה כראייה.

עד תביעה 5 - רחמים שמאייב חוקר בימ"ר נגב, נחזור להזכיר, מיד עם סיום עדותו בישיבת ההוכחות הראשונה ביום 10.3.20 הודיעה ב"כ התביעה על בקשתה לזמן לעדות את השוטר שחר זמיר, שעל חקירתו ויתרה מראש ההגנה.

השוטר שמאייב העיד כי שימש ביום 2.10.20 כרץ תורן מחוזי ובמסגרת זו זה קיבל מאת הרץ התורן מאילת ביום 2.10.20 את שקית המוצגים בתחנת המשטרה באר שבע, וכי את אותה שקית המוצגים, הפקיד במעבדת הסמים שבמטה הארצי. בעדותו עלה כי לא רשם מאת מי קיבל את המוצג, כי לא חתם על מסמך המאשר את קבלת המוצג על ידו, **וגם לא זכר את שמו של הרץ ממנו קיבל את המוצג.**

כמו השוטר זמיר, גם השוטר שמאייב, רשם מזכר הבהרה ביום 7.10.19 (ת/6) 5 ימים לאחר ביצוע העברת שקית המוצגים, ובו למעשה תיעד את קבלת שקית המוצגים וציין "בתאריך 2.10.20 הייתי רץ תורן של מחוז דרום רחב נגב, לקחתי מוצגים השייכים למרחב אילת למעבדות במטא"ר . ביום זה הועברה שקית מספר 0264631T שקית עם קוקאין למטה ארצי מעבדת סמים".

לציין כי גם התיעוד של השוטר שמאייב לוקה בחסר " לקחתי מוצגים השייכים למרחב אילת" בהעדר פרטים ביחס לזהותו של מי שממנו לקח את שקית המוצגים והמקום בו בוצעה העברת שקית המוצגים.

נחזור ל ת/19 - מזכר הבהרה זה, רשם כאמור השוטר זמיר במסגרת השלמת חקירה, ביום 15.3.20, 5 ימים לאחר שהשוטר שמאייב העיד כי אינו זוכר את שמו של הרץ ממנו קיבל את שקית המוצג, ובהעדר כל תיעוד במזכר הבהרה (ת/6) שלו בנוגע לזהותו של מי שממנו קיבל את שקית המוצגים.

ת/19 למעשה יוצר את החיבור בין חוליות 4 ו 5 בשרשרת הסם, בין רץ התורן אילת, השוטר זמיר מעביר המוצג, לרץ התורן באר שבע, השוטר שמאייב, מקבל המוצג ולצורך כך נחזור להזכיר בדברים: בנדון רשם השוטר זמיר "שרשרת סם נוסף לתיק פל"א 429766/2019". ובהמשך רשם "בתאריך 2.10.2019 ובהמשך למזכרי הקודם הריני לציין כי את שקית המוצגים 0264631T העברתי לרץ תורן באר שבע, רמי שמאייב".

בת/19 הושלמו כמעט כל הפרטים מהותיים שחסרו בת/17 הוא המזכר הראשון שרשם השוטר שחר זמיר אשר תיעד בזמן אמת, ביום 2.10.19 יום ביצוע העברת שקית המוצגים מהרץ אילת לרץ בבאר שבע. אלא מה, שתיעוד הפרטים כלל את אישורו של השוטר זמיר כי העביר "שקית המוצגים 429766/2019 למעבדת סמים לבדיקה" ולא יותר.

התיעוד לוקה בחסר של פרטים חיוניים ולא רק, אלא שבניסוח הדברים יש ליצור רושם כאילו והשוטר זמיר הוא זה שהעביר את שקית המוצגים למעבדת הסמים, בעוד שאין חולק כי השוטר שחר זמיר לא עשה כן, אלא העביר את שקית המוצג לרץ התורן בבאר שבע. בנוסף, לא נמצא זכר בת/17 לעובדה (גם עליה אין חולק) ולפיה את שקית המוצגים העביר השוטר זמיר לרץ התורן המחוזי בבאר שבע.

במצב הדברים האמורים, לא היה מנוס מהשלמת החקירה במסגרתה נרשם ת/19 סמוך לאחר עדותו של רמי משאייב בבית המשפט.

ת/18 שהינו מזכר הבהרה של השוטר זמיר, התגלה, בדיון בתקופה שבין השלמת החקירה ורישומו של ת/19 - לשיבת ההוכחות ביום 9.6.20. התגלה בתיק החקירה מזכר הבהרה - ת/18 שכזכור הובא לידיעת הצדדים רק במועד הדיון הנ"ל. במזכר זה, הבהיר השוטר זמיר כבר ביום 7.10.19 כי "בהמשך לתיק החקירה ברצוני לציין כי ביום 2.10.19 בהיותי רץ תורן לקחתי שקית מוצגים 0264631T מהכספת במרחב אילת- חקירות לרץ תורן באר שבע".

ת/18 מהווה חיזוק לתשתית הראייתית להוכחת שרשרת הסם, לרבות חיזוק לדברים שבת/19. המדובר בתיעוד שנרשם כמזכר על ידי השוטרי זמיר 5 ימים לאחר ביצוע העברת שקית המוצג, וממנו עולה כי העביר את שקית המוצג לרץ התורן בבאר שבע, פרטים מהותיים שחסרו בת/17 אשר נדרשו להשלמה בת/19 ונזכיר שבעת שנרשם ת/19 הצדדים לא ידעו על קיומו של ת/18.

אשר לנסיבות בשלן התבקשה הבהרה בת/19 עמדנו לעיל ובהקשר זה אוסיף כי בחקירתו הנגדית מסר השוטרי זמיר כי התבקש על ידי אחד החוקרים לרשום "**... עוד מזכר בקשר ליום שהייתי רץ לסמים האלה..**" (עמ' 25, ש' 12-16).

בת/18 לא בא זכר לשמו של הרץ התורן בבאר שבע, רמי משאייב. עם זאת, איני רואה בכך ללמד על כי השוטרי זמיר לא ידע או לא זכר אז את שמו של הרץ התורן, אשר רק 5 ימים קודם העביר לידי את שקית המוצגים. ת/17 מלמד אותנו כי השוטרי זמיר לא הקפיד, בלשון המעטה, על רישום הפרטים המהותיים בקשר עם העברת שקית המוצגים. העדר התיעוד של פרטים המהותיים בת/17 יכול שגם נבע מכך שהשוטרי לא נתן דעתו בעת רשם את המזכר, לחשיבות שברישומם, לרבות לנוסח הטלגרפי, הכמעט מטעה ולפיו הוא זה שהעביר את שקית המוצגים למעבדת הסמים. לא בכדי, נדרש השוטרי זמיר כעבור מספר ימים ל ת/18 בגדרו השלים את הפרטים המהותיים שחסרו בת/17, אם כי גם בפעם זו לא הקפיד בכל הפרטים ולמעשה לא רשם את שמו של הרץ התורן בבאר שבע שלו העביר את שקית המוצג.

28. איני רואה לייחס משמעות יתרה לעובדה כי "הרצים" השוטרי זמיר והשוטרי משאייב לא זכרו בעת עדותם זה את שמו של זה, כשלמעשה גם לא מצופה מהם לזכור את הרצים האחרים בשרשרת הסם שהם חלק ממנה.

עיקרו של הפגם הוא בהעדר תיעוד מלא של שמות הרצים בשלב העברת שקית המוצגים בין שני הרצים, בין אם סמוך לאחר ביצוע העברה של שקית המוצגים, ובין אם מספר ימים לאחר העברתה. עם זאת, עדותו של כל אחד מהשוטרים הרצים מהווה ראיה חיצונית תומכת לעדותו של האחר, זאת לבד ועוד יותר בהצטרף למזכרים שרשמו סמוך מאוד לביצועה העברת שקית המוצגים] מבהירים את התמונה כולה בכל הנוגע לזהות והחיבור בין הרץ התורן מאילת לרץ התורן המחוזי בבאר שבע והוכחת שרשרת הסם בשלב זה.

נחזור לציין כי הרץ התורן המחוזי בבאר שבע ביום 2.10.19 רמי משאייב העיד כי ביום 2.10.20 שימש כרץ תורן מחוזי ובמסגרת זו קיבל מאת הרץ התורן מאילת ביום 2.10.20 את שקית המוצגים בתחנת המשטרה באר שבע, ושאותה שקית מוצגים הפקיד במעבדת הסמים שבמטה הארצי. בחקירתו הראשית הסביר העד כיצד מתבצעת תורנות הרצים במחוז הדרומי ואופן קבלת הרץ המחוזי את המוצגים מידיהם של הרצים השונים במחוז: **"יש תורנות בין כל היחידות במרחב נגב, כל יום יחידה או תחנה אחרת מקצה חוקר שתפקידו העברת כל המוצגים במרחב למטה הארצי. התפקיד שלי באותו יום להיות רץ מוצגים. כל יחידה מעבירה רץ מוצגים, השם של רץ המוצגים מופץ בבוקר בקבוצה וככה יודעים למי לפנות."** (עמ' 17, שורות 4-1).

בהמשך חקירתו הנגדית תיאר את אופן העברת המוצגים כך שכל רץ מתחנת משטרה כזו או אחרת במחוז, מכלל הרצים לרץ המחוזי. כך, שאת המוצגים הוא מקבל במקום המתואם מראש בינו לבין מוסר המוצג, והכל תלוי ונתון בנסיבות הקיימות ביום

המסירה. אשר לקבלת מוצג הסמים בתיק דנן, מסר כי קיבל את מוצג הסמים בתחנת המשטרה בבאר שבע, אולם לא זכר את שמו של מי שהעביר לידיו את מוצג הסמים. בהתייחסו לת/6 הוסיף וסיפר: **"קיבלתי לידי את השקית הספציפית שרשומה במזכר, יש את המספר הסידורי שלה ונסעתי למטה הארצי עם רכב היחידה והפקדתי במעבדה"** ((עמ' 17 שורות 11-12)). העד תיאר את הנסיבות בהן קיבל את שקית המוצגים מהרץ מאילת ומרצים שבקשו להעביר אליו מוצגים במסגרת תפקידו ועל כן החליט כי כולם יגיעו אליו וכי למטה הארצי העביר רק שקית אחת במועד הנ"ל היא שקית מספר 0264631T (עמ' 18, ש' 4-6).

הנה כי כן, מעדותו של השוטר משאייב עלה כי לא רק ששמו הופץ כרץ מוצגים מחוזי תורן, בקרב הרצים השונים מתחנות המשטרה, בבוקר יום 2.10.19, כמקובל ועל מנת שהרצים השונים ידעו למי לפנות, אלא שגם מזיכרונו העיד כי הוא קבע עם אותו אדם שרצה להעביר לו שני מוצגים מאילת. ומי אותו אדם אם לא השוטר זמיר, אשר תיאור הדברים כאמור מתיישב עם שעלה במהלך עדותו עת שהתקשה לזכור על מה נסמך ברושמו את שם הרץ המחוזי בת/19 ואשר במעמד חקירתו הנגדית, באופן ספונטני, בהקשר זה, ביקש לעיין במכשיר הנייד שלו לצורך מציאת נתונים בהקשר זה.

בעובדה כי השוטר זמיר לא מצא נתונים במכשיר הנייד בעת הדיון שהתקיים 6 חודשים לאחר ביצוע העברה ו 3 חודשים לאחר שרשם את ת/19, בוודאי שאין כדי לתמוך במסקנה אותה מבקשת ההגנה ללמוד, ולפיה צד ג' הכתיב או העביר לידי של השוטר את שמו של הרץ המחוזי, רמי משאייב.

המדובר במסקנה מרחיקת לכת, שאין לה אחיזה בתשתית הראייתית לרבות עדותו של השוטר זמיר אשר בחקירתו הנגדית שלל בתוקף כל הנחייה או הכתבה של נתונים על ידי צד ג' לצורך רישומו את ת/19. כאן המקום לחזור ולהזכיר כי עדותו כאמור, הותירה רושם חיובי, מהימן ואמין לכל אורכה.

סיכום הדברים עד כה, עדויות כלל השוטרים (עדים 1-5) הינן ברורות ומהימנות, כל אחד נתן הסבריו הרלוונטיים להוכחת שרשרת הסם ועל כן אני מוצאת ליתן לעדות כל אחד מהם את מלא המשקל.

29. **אשר לחוליה האחרונה בשרשרת הסם**, הוא שלב המעבדה, הוכח כי שקית המוצגים מספר 0264631T הועברה על ידי העד רמי שמאייב למעבדת הסם שבמטה הארצי, לידיה של רס"ר סימה אברהמי, אשר בטופס קליטת מוצג (ת/7) ציינה כי בתאריך 2.10.20 בשעה 13:54 קלטה מאת המוסר, רמי שמאייב, שקית מאובטחת חתומה מספר 0264631T אשר לא נפתחה.

בנוסף, מעדות המומחה ומחוות דעתו אשר הוגשה לבית המשפט עולה כי השקית אשר הגיעה למעבדה הייתה שקית אטומה. **"בתאריך 2/10/19 נתקבלו במעבדה המוצגים הבאים: שקית מאובטחת סגורה לשימוש חד פעמי מספר 0264631T, עליה כתוב "30.9.2019 ... אירוע 4289...."** בתוך השקית המאובטחת אריזה מפלסטיק סגורה בקשר ובתוכה חומר. החומר הועבר לשקית פלסטיק". (ת/15) וברי כי אילו היה מדובר בשקית קרועה או פתוחה היה הדבר מצוין מפורשות בדוח המעבדה.

בכל הנוגע לשרשרת הסם נמצא בפסיקה שאף אם נפל פגם טכני בשרשרת הסם, אין בכך כדי להעיד שהסם שנבדק במעבדה אינו אותו סם שנתפס. בענייננו - הסם שנתפס ברשות הנאשם באכסניה בה הוא מתגורר. לעניין זה מפנים ראו דברי כב' השופט אבו טהה בת"פ (שלום ב"ש) 2465/09 **מדינת ישראל נ' קרן נחמני**.

ובדברי כב' השופט גילת שלו, (מחוזי ב"ש) בת"פ 37165-03-16 **מדינת ישראל נ' קריחלי, אליו הפנתה המאשימה:**

"אין חולק כי ישנה חשיבות רבה להקפדה על שרשרת הסם, ולא בכדי רואה המשטרה חשיבות רבה בהקפדה על רישום כל חוליה מחוליות השרשרת יחד עם זאת, בדיקת שרשרת הסם ואיתור כשלים או "חורים" בה, אמורה להיות בדיקה מהותית ולא טכנית, כאשר התכלית של הפקדה על תקינות השרשרת היא כי המאשימה תוכל להציג בפני בית המשפט ראיות אמינות לכך שהסכם שנבדק במעבדה, הוא זה שנתפס ברשות הנאשם כי הוא לא נפגם וכי לא נעשה בו כל שינוי עד לבדיקתו"

30. השקית המאובטחת. **הגם שבישיבת ההוכחות מיום 10.3.20 לשאלה חוזרת של ב"כ התביעה את השוטר גדי טדסה " איך נראות שקיות הסם, ב"כ הנאשם אמר לפרוטוקול " אני אפיס את דעתה של חברתי, אני לא טוען שמישהו החליף משהו בשקית" עמ' 12 ש' 23.**

ההגנה בסיכומיה לא חסכה טענותיה גם ביחס לסוגיה זו. נטען כי כל טיעוני המאשימה בקשר השקית כמאובטחת ללמד כי אין להטיל ספק בתקינות שקית המוצגים, נסמכה על אמירה סתמית, אותה לא ניתן לקבל וכי מצופה היה נוכח טענת ההגנה ביחס לשרשרת הסם, להביא בפני בית המשפט ראיה או עדות של מומחה המוסמך לקבוע כי שקיות המוצג הינן כאלה אשר לא ניתן להשיג על תקינותן ומהימנותן, לרבות **שלילת אפשרות של פתיחה וסגירת השקית באמצעים טכניים**, זיוף השקית, פגם בייצור בו לשתי שקיות יינתן אותו המספר וכדומה. לטענת ההגנה אם בית המשפט יקבל את טענת המאשימה בדבר תקינות השקית מבלי להזדקק לראיה שבמומחיות, הרי שהתוצאה המעשית של קביעה כזו תבטל לחלוטין את הצורך בקיום שרשרת המוצג ויהא די אך בנקודות התפיסה והבדיקה וכל מה שנצטרך לבדוק זה תקינות המספר שעל השקית, הא ותו לא.

ראשית נציין בעובדה כי מרבית השוטרים אם לא כולם תיארו בעדותם את שקית המוצגים אותה כינו בין היתר " שקית מאובטחת" כזו שקיבלו והעבירו. כך למשל, האחרון בשרשרת הסם בשלב תחנת המשטרה, השוטר גדי טדסה בחקירה החוזרת העיד כי **"שקית מאובטחת היא שקית אטומה שהיא נאטמה על ידי הבלש שתפס את המוצג והכניס בפנים לא ניתן לפתוח את השקית. האופציה היחידה זה להחליף לשקית חדשה, לכל שקית יש מספר שאי אפשר להחליף את המספר"** (עמ' 5, שורות 25-27).

זאת ועוד בהקשר זה אפנה לחקירת הנאשם במשטרה (ת/1) ולחקירתו הנגדית בבית המשפט (פרוטוקול מיום 24.6.20, עמ' 15, ש' 12-14) שם אישר כי החומר בשקית המוצגים מספר 0264631T שהוצגה בפניו בעת חקירתו הוא החומר שנתפס אצלו בבית. בת"פ 37165-03-16 **מדינת ישראל נ' קריחלי הנ"ל** התייחס בית המשפט לשקית מוצגים מאובטחת:

"מדובר בשקיות מאובטחות חד פעמיות. שלאחר שנאטמו, לא ניתן לפתוח אותן מבלי לקרוע או לחתוך את השקית, כך שכל פתיחה שלהן תחייב את החלפת השקית. או תראה לעין בבירור.."

כמו במקרה לפני, כאשר מגיעה למטא"ר שקית מאובטחת שלא נפתחה, יש בכך להעיד כי לא נעשה כל שינוי בחומר שתוכה, מרגע תפיסתו והכנסתו לשקית ועד לרגע בדיקתו במעבדת מטא"ר. עוד לעניין זה ראו דברי כב' השופט ביתן בת"פ 27948-05-11 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' לונג**:

"כל מי שראה שקית מוצגים משטרתית מאובטחת, ידע שכדי להגיע אל תכולתה, יש לפתוח/לקרוע אותה ושלאחר מכן לא ניתן להחזירה למצב המקורי. חזקה על מעבדת המשטרה הארצי שאם אחת מהשקיות שהגיעו אליה הייתה פתוחה או קרועה, הדבר היה מצוין מפורשות בחוות הדעת.

ברי כי אין בטענת התביעה וכאמור כדי למנוע טענות בקשר עם שקית המוצגים המאובטחת, אולם טענות ככל שישנם ראוי שיהיו קונקרטיות לפגם כזה או אחר שניתן לבחינה על ידי בית המשפט ולא כאמירות כלליות שאין בהן דבר וחצי דבר עם התשתית הראייתית.

מכלל הדברים האמורים, נמצא והוכח שהחומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שהגיע למעבדת הסמים במטא"ר בשקית שהוכנסה לשקית המוצגים **0264631T** זו השקית שהגיעה בסופו 2.10.19 של יום למעבדה ועל כן, אני קובעת כממצא, כי החומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שהובא למעבדה הסמים במטא"ר ואשר לגביו ניתנה חוות הדעת לפיה החומר שנתפס בדירת הנאשם הינו סם מסוכן מסוג קוקאין.

האם החומר שנתפס והגיע למעבדה הוא סם מסוג קוקאין

לאחר שנמצא ונקבע כי החומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שהגיע למעבדה נבדק וביחס אליו נתנה חוות הדעת. נעבור לבחון בשאלה האם החומר שנבדק במעבדה הוא סם קוקאין.

חוות הדעת המומחה

31. לבית המשפט הנכבד הוגשה חוות דעת מומחה שנערכה על ידי העד אוריאל ברטלר (להלן: "**המומחה**"), בעניין החומר שנבדק במעבדה, ועוד הוגש בהסכמה, תיק העבודה של המעבדה (15/ת)

בחוות הדעת קבע המומחה כי על בסיס הבדיקות שנערכו בחומר שהוצא משקית 0264631T עליל שהתקבל לבדיקה במעבדה, נמצא כי החומר הינו סם מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם.

המומחה העיד ארוכות על חוות דעתו וכבר נאמר כי עדותו הייתה מקצועית, עקבית, מפורטת, ברורה ומהימנה. המומחה

הסביר באריכות ובסבלנות על התהליכים השונים במעבדה, על הבדיקות השונות והאופן בו הן נערכות לרבות על תהליך הכשרת הסטנדרט במעבדה ע"י השוואתו לחומר יחס.

המומחה העיד כי כאשר מתקבל מוצג במעבדה לצורך בדיקה - השקית המאובטחת עוברת פתיחה ותיאור תכולה. החומר עובר כולו לשקילה, לאחר מכן נטילת דגימה, מעט חומר לצורך בדיקות במכשירים שונים (עמ' 15, ש' 17-20)

במסגרת חקירתו הנגדית העיד לעניין נהלי המעבדה ואופן העבודה, בדיקתו הישירה את תקינות התוצאות עד לרמה של איך הזריקו את החומר הנבדק לכל אחד מהמכשירים בהם בוצעו שתי בדיקות שונות, Gcms - ו Gcfid והוסיף " **במילים אחרות אני יכול לומר שלא הופרו הנהלים אני יכול להיכנס למכשירים אחרים ולראות את התוצאות שהן אובייקטיביות ומדעיות** " (עמ' 15). עוד המומחה העיד שבבדיקה שבוצעה במכשיר Gcfid משווים את זמן שהייה של החומר הנבדק לחומר הייחוס, וכי בבדיקה שבוצעה בחומר נמצא אחוז סטייה מסוים של 0.15, שהינה קטנה כאשר בעולם מקובל עד 2% סטייה (עמ' 7, ש' 3-9).

בחקירתו הנגדית, בהתייחסו לבדיקת החומר הסביר המומחה כי במעבדה מבצעים רק בדיקות להימצאות סם בחומר הנבדק ולא מבצעים בדיקות של חומרים אחרים "אנחנו **במעבדה מבצעים זיהוי רק לסמים מסוכנים ולא מבצעים זיהוי לחומרים אחרים**" ולשאלת הסנגור הוסיף "יש **מעבדות שיכולות**" (עמ' 18 ש' 27-30). ובהתייחסו לריכוז הסם, הבהיר כי המעבדה לא מבצעת בדיקה של הריכוזיות של הסם בהינתן שעל פי הדין לא נדרשת בדיקת ריכוז הסם בחומר הנבדק : **"אנחנו במעבדה לא בודקים ריכוז של חומרים בגלל שהחוק לא דורש מאתנו לבדוק ריכוז אך בגדול ניתן לעשות זאת במעבדות אחרות"** (עמ' 19, ש' 1-2).

בסיכומי ההגנה לא הועלתה כל טענה ישירה לפגמים בעבודת המעבדה לרבות בתהליכי הבדיקות השונות של החומר כמפורט בחוות הדעת ושביחס אליהן נחקר ארוכות המומחה בחקירתו הנגדית.

למעשה, טענות ההגנה בקשר עם החומר שנבדק במעבדה ונמצא כסם קוקאין, הן ביחס למשקל וריכוז הסם בחומר שנבדק, כשיודגש, כי כל הטענות בהקשר זה מופנות ליחידה החוקרת והתביעה בלבד.

ריכוז הסם ומשקלו

32. בסיכומי ההגנה, נטען כי המדינה נמנעה מלבדוק את הטענות הנאשם בדבר ריכוז החומר הפעיל ובכך נשמטה האפשרות להוכיח עובדה זו מעבר לספק סביר ועל כן יש לפרש את המצב לטובת הנאשם ולמצער לזכותו מעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

ההגנה הפנתה לטענת הנאשם בחקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט וטענה כי החומר אשר נתפס בביתו מהול ומכיל (אם בכלל) כמות של סם הקטנה בהרבה שהמשקל הכולל של המוצג שנתפס.

ההגנה טוענת כי היחידה החוקרת ואחריה גם התביעה נמנעו בכוונת מכון לבדוק את טענתו זו של הנאשם תוך כדי שמסתירות הן אחרי תקנות הדיגום אשר מאפשרות למעבדה לבדוק רק חלק מחומר שנתפס ולהסיק מסקנות חד משמעיות לגבי כלל החומר. במילים אחרות, טוענת ההגנה, כי התביעה אינה פטורה מלבדוק גרסת הנאשם כי החומר מהול, בהסתמכה על "תקנות כלשהן" שכן במשפט הפלילי אין די בתקנה כזו או אחרת כדי קבלת אישור להעדר הצורך להוכיח דבר שבעובדה, אלא יש לשאוף לגילוי האמת בכל האמצעים העומדים בידי רשויות התביעה.

עוד טענה ההגנה כי בדיקת ריכוז הסם הינה בדיקה שניתנת לביצוע באמצעים סבירים ויכול שניתן היה לבצע במעבדה במטא"ר בשים לב שהעד המומחה חזר וטען כי המעבדה עוסקת רק בזיהוי של סמים ולא בחומרים אחרים, אך התחמק מהשאלה האם המכשור אשר משמש את המעבדה יכול מבחינה טכנית לזהות חומרים נוספים שאינם סמים. בכל מקרה נטען, כי ניתן היה לבדוק את ריכוז הסם בחומר במעבדה חיצונית כעולה מאישורו של המומחה בדבר קיומן של מעבדות כאלה, אלא, שהיחידה החוקרת והתביעה בחרו ללכת בדרך הקלה ולהסתפק רק בבדיקה במעבדה שבמטה הארצי.

דין טענת ההגנה לפיה החומר שנבדק במעבדה מכיל סם קוקאין בכמות קטנה של כ-4 גרם ולא כמות סם קוקאין במשקל של 25.20 גרם - להידחות. נחזור לציין כי במצורף לחוות דעת המומחה הוגש תיק העבודה של המעבדה, ועוד כי ההגנה לא העלתה על טענה בקשר עם עבודת המעבדה בקשר עם בדיקת החומר כמו גם לא העלתה שום טענה בקשר עם מקצועיותו ומהימנות עדותו של המומחה בקשר עם חוות דעתו, אשר ניתן לומר כי לא רק בעיני בית המשפט והתביעה הייתה מקצועית, עקבית, מפורטת, ברורה ומהימנה.

המסגרת הנורמטיבית לקבלת עדותו של עד מומחה כראיה, קבועה בסעיף 20 לפקודת הראיות. בהתאם לאמור בסעיף, בית המשפט רשאי, אם הוא אינו רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה, בכתב, חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית.

בנסיבות המקרה שלפני איני רואה כל חשש לעיוות דין בקבלת חוות דעת המומחה כראיה. בטענות ההגנה בקשר עם ריכוז הסם ופועל יוצא של משקלו, אין ממש. בסעיף 31(4) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, (להלן: פקודת הסמים), נקבע:

"עדות עד מומחה בהתאם לתקנות שהתקין שר המשפטים על בדיקה מדגמית שנעשתה בסם, תהיה ראויה לעניין סוג הסם, משקלו, כמותו וצורתו, כל עוד לא הוכח היפוכה".

באין טענות מצד ההגנה באשר לבדיקת החומר במעבדה שלא בהתאם לתקנות וכללי הדיגום, ומאחר שמדובר בסוגיות מובהקות שבמומחיות, הרי שכל טענה לסתור את המסקנות והקביעות אליהן הגיע המומחה בחוות דעתו, צריכה לחוות דעת מומחה נגדית.

חוות דעת מטעם ההגנה לא הוגשה, חרף דברי ב"כ הנאשם במענה לכתב האישום ביום 12.2.20: **"לגבי עדי הגנה - כרגע אין לנו עדי הגנה, לאחר שיעיד ע.ת/9 שהוא מומחה מטא"ר ייתכן ונזמין עדי הגנה הכל תלוי בעדותו".**

ההגנה בחרה שלא לבצע בדיקות עצמאיות של החומר או להביא חוות דעת מדעית מטעמה, שיהיה בה להקים ספק סביר או לקעקע את קביעת המומחה כאמור.

טענת ההגנה לפיה בדיקת ריכוז הסם הינה בדיקה שניתנת לביצוע באמצעים סבירים וניתן לבצעה במעבדה חיצונית נותנת תוקף לטענה התביעה לפיה לא בכדי נמנעה ההגנה מלבצע בדיקות עצמאיות ומלהגיש חוות דעת מטעמה, באשר חוות דעת מטעם ההגנה מוגשות כדבר שבשגרה ולא הייתה מניעה ולא נטען לכל מניעה מההגנה לעשות כן, כך גם ביחס לכל מה שרק נראה כנימוקים להעדר הגשת חוות דעת מטעמה (סיכומים עמ' 9' סעיף 15).

כטענת התביעה, אכן, הימנעות ההגנה מלהביא ראיות לסתור את חוות הדעת שהוגשה מטעם התביעה, ואשר עליה העיד המומחה באריכות, מחזקת אף היא את המסקנה כי מדובר בסם קוקאין, ופועלת נגד הנאשם. כנקבע בפסיקה, הימנעות מלהביא ראיה העשויה לתמוך בגרסת הנאשם, מערערת בגרסתו וחזקה היא שאילו הייתה באה הראייה, ובעניינו עד הגנה או חוות דעת ביחס לריכוזיות הסם, כי אז הייתה זו פועלת נגדו. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן שלגרסת הנאשם מדובר בעניין משמעותי.

בקשר עם ריכוז הסם נדרש בית המשפט וכך בע"פ 387/83 מ"י נ' יהודאי אליו הפנתה גם המאשימה בסיכומיה, נקבע בין היתר כי חומר שנתפס והוא כולל מרכיבי סם קוקאין, יש לראות בכל כמות החומר כסם מסוכן, ובפסיקה מאוחרת יותר, בע"פ 1367/90 זיאנטי מוחמד אלהוזייל נ' מדינת ישראל, נקבע בקשר עם ריכוז הסם:

"משמחזיק אדם תערובת של סם מסוכן טהור ביחד עם חומרים אחרים, הרי ניתן להרשיעו בהחזקת הכמות הכוללת, כמות הברוטו, של החומר שנתפס ברשותו ולראות בכמות בשלמותה משום "סם מסוכן" על פי הפקודה..."

ההגנה בסיכומיה טענה כי הפסיקה אליה הפנתה התביעה כאמור הינה ישנה יחסית וקודמת להתפתחויות טכנולוגיות משמעותיות ובעיקר קודמת לתיקון 113 לחוק העונשין. והוסיף כי בתיקון 113 קבע המחוקק כי אחת הנסיבות החשובות בקביעת עונשו של נאשם הינה "מידת האשם". בתיק זה כשמויחסת לנאשם החזקת סם, הרי שמידת אשמו בעבירה המיוחסת קשורה בקשר גורדי לכמות הסם אותו החזיק, ומטען הנאשם לריכוז נמוך משמעותית של הסם בחומר, היה ראוי לבחון את ריכוזו.

ראשית, בכל הנוגע לפסיקה הנ"ל, צריך לומר כי התביעה הפנתה גם לפסיקה חדישה יותר, ובכל מקרה ההגנה לא טרחה להביא פסקה אחרת חדשה יותר ורלוונטית שתתמוך בטיעוניה בעניין. כאן המקום לומר כי הטענה לפיה הרשות, קרי המאשימה נמנעה מלפעול על פי סמכותה ועל פי שנקבע בפסיקה אליה הפנתה (בג"ץ 4374/15 התנועה לאיכות השלטון נ' ראש ממשלת ישראל (27.3.16) וראו פסקה נוספת בסיכומים עמ' 10-11) אינה רלוונטית למקרה כאן ולו בהינתן ההבדלים המהותיים בין המקרים שם למקרה כאן ובדגש על העובדה כי הסמכות, בין אם זו יחידת החקירות ובין אם התביעה, פעלה גם פעלה בהתאם לסמכותה והרי על כך בעיקר הלינה ההגנה בסיכומיה. בכל מקרה, אין לומר כי הקביעות האמורות בפסיקה אליהן הפנתה התביעה אינן שרירות גם היום. **שנית**, כל טענה באשר לחיוניות בחינת ריכוז הסם, בין אם בהכרעת

הדין ובין אם בגזר הדין, מקומה לבחינה אצל ההגנה אשר בעצמה נמנעה מלהביא בפני בית המשפט חוות דעת נגדית שיהיה בה לתמוך בטענת הנאשם לריכוז נמוך משמעותית של הסם בחומר שנתפס בדירתו.

אילו הייתה מוגשת חוות דעת נגדית מטעם ההגנה והיה בה כדי להטיל ספק בקביעות המומחה מטעם התביעה, כי אז הייתה עומדת להגנה האפשרות לתמוך בפסיקה הנ"ל טענותיה בסוגיית ריכוז הסם, בין אם במסגרת הכרעת הדין ובין אם במידת אשמו של הנאשם או מידת פגיעתו בערך המוגן במסגרת גזר הדין.

חוות דעת נגדית בעניין ריכוז הסם ובכלל, לא מצאה ההגנה להגיש, ובתוך כך העלתה טענות שאין בהן ממש כלפי היחידה החוקרת והתביעה, ובהתבסס עליהן מבקשת בסיכומיה להעדיף את אמירות וסברות של הנאשם, על פני חוות דעת מומחה מקצועי שלא נמצא בה כל דופי.

בית המשפט סומך ידו על חוות דעת המומחה וכל טענה בדבר ההתעלמות התביעה מטענותיו של הנאשם כי החומר כולל אבקת אפיה הם כבלה ידי בית המשפט הן לעניין קביעת העובדה לצורך הכרעת הדין והן לצורך קביעת העונש ההולם, דינה להידחות.

הטענה לפיה היחידה החוקרת ולאחריה גם התביעה הסתתרו מאחורי "כללי הדיגום" והתקנות ונמנעו בכוונת מכוון לבדוק את טענת הנאשם לפיה החומר מהול, הינה בבחינת טענת כותרת שגם בה אין בה ממש. היחידה החוקרת, התביעה והמעבדה פעלו על פי הנדרש וכמקובל, באמצעים העומדים לרשותם ובהתאם לתקנות וכללי הדיגום הרלוונטיות, כעולה מעדותו של המומחה בעניין. יש לדחות כל ניסיון של ההגנה להטיל בדיקת ריכוז הסם על המדינה.

בעובדה כי הנאשם טען כבר בחקירתו הראשונה במשטרה כי הסם מהול כשזו לוותה בטענה כי הסם שימש לצריכה עצמית, אין לשנות מהדברים האמורים. את סברתו של הנאשם כי החומר מהול באבקת אפיה ביסס הנאשם בטענה למחיר הנמוך שנדרש לשלם עבור כמות הסם וכן לתחושה שלו לאחר שימוש בסם שעל פי ניסיונו העשיר - היה מהול.

בכל הכבוד הראוי לב"כ הנאשם, הרי ברי כי טענות אלה ואחרות אינן יכולות לבוא במקום חוות דעת מקצועית בעניין שבו מדובר בסוגיות מובהקות שבמומחיות. המדובר בסברות שלא רק שלא נתמכו בסימוכין מקצועי שהוא, אלא, שעדותו של הנאשם לכל ארכה הותירה רושם כללי שלילי ובלתי מהימן.

סמוך לאחר שהנאשם בלע את הסמים שהחזיק ברשותו ועוד כשהוא יושב מאחורי ההגה של הטרקטורון בדרכו לאן שהוא, נימק את נוכחותו במקום בכך שבא לבקר חבר, מה שמיד התגלה על ידי השוטרים כשקר.

בעת שנמצאו הסמים במגירה שבמטבח בדירת הנאשם, לשאלת השוטרת אור, מה יש לו לומר על כך, הנאשם הרכין ראשו ושתק.

בחקירתו הראשונה מיום 1.10.2019 (ת/1) ולאחר שנועץ בעו"ד מהסנגוריה הציבורית. בתשובה לחשדות נגדו טען כי הוא

מכור לסמים ומשתמש הרבה ואשר לחומר שנתפס ברשותו הוסיף " **היה לי הזדמנות לקנות כמות במחיר מצחיק ברמת הצריכה שאני משתמש זה היה נראה לי הגיוני ואני ממש מצטער שזה הביע למקום הזה** " (עמ' 1, ש' 7-9). שלא כטענת ההגנה, הנאשם לא טען בהזדמנות הראשונה כי החומר מעורב בחומר אחר, אלא שתחילה שתק ולאחר מכן הסביר את הכמות הגדולה שנתפסה ברשותו, בעובדה כי הוא מכור ומשתמש הרבה וכי נקרתה בדרכו ההזדמנות לקנות " **כמות במחיר מצחיק... זה נראה לי הגיוני** " ואף הביע חרטה כי הגיע למצב דברים זה. כשנשאל ביחס למה שבלע כשהוא יושב בטרקטורון, השיב כי בלע 2-3 מנות ורק משנשאל לסוג החומר שבלע השיב " **נראה לי שבכלל דפקו אותי ויש שם אבקת אפיה** " אם כי היה אמור היה להיות קריסטל (עמ' 2, ש' 20). בהמשך כשנשאל מה נתפס אצלו בדירה, השיב " **שקית אם** " (צ.ל. עם) **הרבה אבקת אפיה** " (עמ' 3, ש' 37), חזר וטען כי היה אמור להיות קריסטל והוסיף " **אבל לא נראה לי שיש שם קריסטל** " (שם, ש' 39).

ניתן לראות כי משאלה לשאלה הנאשם מתאים תשובותיו ובונה לו גרסה בהקשר זה, אם כי זו מהוססת " **נראה לי** " וכשפעם אחת נראה לו כי " **יש שם אבקת אפיה** " בפעם השנייה " **יש הרבה אבקת אפיה** " ובהמשך בכלל אין סם " **אבל לא נראה לי שיש שם קריסטל** ". בהמשך, לשאלות החוקר סיפר הנאשם כי את הסמים רכש יום קודם תפיסתו, מבחור בשם אמין, אותו פגש בבית אלמוג באילת. לשאלה מתי בדיוק התבצעה העסקה, השיב " **אתמול לא זוכר שעה. בשעות הבוקר** " (עמ' 4, ש' 59). כשהתבקש למסור את מספר הטלפון של אותו אמין, השיב " **אין לי מושג** " (עמ' 3, ש' 47). כשנשאל איך הגיע לאותו אמין, השיב כי ישב כמה פעמים, ככה סתם, בבר שברכה בבית אלמוג, פגש באמין וככה סתם, ישבו לדבר.

זאת ועוד, בהמשך חקירתו, לא נמצא כי עלתה מצדו טענה נוספת לכך שמדובר בסם מעורב עם אבקת אפיה או כי החומר כולו אבקת אפיה, גם לא בתיאורו את הקנייה (עליה נעמוד בהמשך) והמחיר ששילם תמורתו " **25 גרם ב 3000 ₪** " (עמ' 4, ש' 55) וגם לא בשלב זה הוצגה בפניו שקית מאובטחת בה החומר החשוד כסם קריסטל במשקל של 25 גרם, והוא נשאל מה יש לו לומר על כך, השיב, " **שאני באמת צריך טיפול** " (עמ' 4, ש' 61) ואפילו מילה אחת נוספת בקשר עם ריכוז הסם לא נאמרה על ידו.

בהודעתו השנייה במשטרה מיום 5.10.20 טען כי רכש את הסמים במחיר טוב " **...הציע לי לקנות במחיר טוב שלמתי 3,000 ₪** " (עמ' 1, ש' 3-9). ורק כאשר הוטח בו כי בדיקת הסמים במעבדה העלתה שמדובר בסם מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם, חזר לטעון כי מדובר בחומר מהול כשבפעם זו אף ידע להעריך את ריכוז הסם בכלל כמות החומר " **אם אתה בודק כמה רכיבים אולי יש 4 גרם קוקאין והשאר תוספים והטעם שיש לזה** " (עמ' 2, ש' 16).

בעדות הנאשם בבית המשפט הסביר טענתו כי החומר מהול " **לפי הטעם. קריסטל הוא מרדים את הפה, ויש לו היי מאוד גבוה, לפי הטעם ולפי ההשפעה שלו הבנתי שזה לא זה** ". (עמ' 7, ש' 17-18). ועוד הוסיף כי לא בעת הקנייה לא יכול היה לעמוד על טיבו של החומר שכן העסקה בוצעה מחוץ לבית אלמוג, במקום ציבורי והחומר היה " שקית בתוך שקית " (שם, עמ' 14, ש' 31-32).

טענת הנאשם כאמור אין לה על מה שתשען. המדובר בטענה בעלמא, טענה מזגזגת וללא כל תימוכין. כטענת התביעה, לא ברור למאשימה על מה מסתמך הנאשם בטענתו שמדובר ב- 4 גרם סם מסוג קוקאין. נראה כי ודווקא העובדה שהנאשם נקב במספר הגרמים של הסם שלטענתו נמצא בחומר שנתפס אצלו (מה שנמנעה ההגנה מלהזכיר בסיכומיה) מחזקת עוד יותר בקביעה כי מדובר באמירות סתמיות של הנאשם. הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי הנאשם בעצמו העיד שקנה

25.2 גרם קוקאין, או לפחות כך סבר, ואין חולק כי ככל שהחומר עורבב, הרי לא הנאשם הוא שערבב אותו וגם לא נכח בעת ערבובו.

אדם החשוד בהחזקת חומר החשוד כסם קוקאין במשקל נכבד של למעלה מ 25 גרם, היה זועק חזק ובאופן רצוף את זעקתו כי מדובר בחומר מהול, ככל שידע או לפחות סבר באמת ובתמים כי החומר מהול. התנהלות הנאשם בחקירותיו במשטרה בעדותו בבית המשפט, לרבות בהימנעות מלהביא חוות דעת בעניין מדברות בעד עצמן.

סיכום הדברים עד כה - התביעה הניחה חוות דעת המומחה, ומנגד, ההגנה טענה טענות בעלמא ללא כל תימוכין מקצועי, בעניין שבמומחיות, ומכאן שאין מחלוקת מקצועית בה יש לפסוק. אשר על כן, משקבעתי כי אין בפגמים הטכניים בשרשרת הסם בשלב העברת המוצג בתוך תחנת המשטרה כדי לפגום בתקינותה, וכי הפגם הטכני שנפל בהעברת המוצג בין הרצים התרפא, וכי החומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שהגיע למעבדת הסמים והוא החומר שלגביו נתנה חוות דעת המומחה - הנני לקבוע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הסם שנתפס בדירת הנאשם כמפורט בכתב האישום הוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם.

החזקת הסם שלא לצריכה עצמית

33. דין טענת הנאשם לפיה החזיק את כמות הסם לצריכתו העצמית בלבד - להידחות. **כבר בראשית הדברים יש להפנות להודאת הנאשם** כי את הסמים שבלע בעודו יושב מאחורי הגה הטרקטורון וסמוך כשהבחין בשוטרים, לקח עמו על מנת לצרוך אותם יחד עם החבר שאליו טען כי התכוון לעשות דרכו "**לחבר להריח איתו ביחד**" (ר' דוחות הפעולה של השוטרים אור וסתיו אגאבאבא ת/8 ו-ג) בעדותו בבית המשפט, כשנשאל האם זו הסיבה שהחזיק מספר מנות בדרכו לאותו חבר, השיב "**עד כמה שזכור לי הוא שאל אותי מה בלעת אמרתי גרם גרם וחצי וזה מה שהתכוונו להריח**" (עמ' 15, ש' 27-31).

מכאן וכטענת התביעה, עת הנאשם מעיד על עצמו כי עשה דרכו לחבר כשבאמתחתו 2-3 מנות סם אותם התכוון לצרוך יחד עם אותו חבר, הרי שלא ניתן לומר עוד, שהסם נועד לשמש לצריכתו עצמית בלבד, גם לא כשהתנהגות הנאשם כאמור "עטופה" באריזת מה שנקרא בעגת צרכני הסמים "אחוות משתמשים" כטענת ההגנה בהקשר זה.

שנית - החזקה הכמותית בפקודת הסמים (בתוספת השנייה) המתייחסת לסוג סם מסוג קוקאין -המוכרת להחזקה עצמית בלבד - היא 0.3 גרם. פקודת הסמים המסוכנים, בסעיף 31(3), קובעת חזקה לפיה מי שהחזיק בסם המנה על סוגי הסמים המפורטים בתוספת השנייה, בכמות העולה על הכמות המפורטת בתוספת, חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור החזקה.

הנאשם לא עמד בנטל לסתור את החזקה החלה עליו ולא הוכיח כי 25.20 גרם של סם מסוג קוקאין הם לצריכתו העצמית בלבד.

בחקירתו הראשונה במשטרה (1/ת) ובתגובה לאזהרתו לפיה הוא חשוד בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית סיפר הנאשם כי יש לו בעיה, הוא מכור לסמים וצורך הרבה סמים ובתוך הוסיף בדבר צערו על כי לא עבר טיפול בכלא וכי קנה את הכמות שנתפסה ברשותו מאחר ונקרתה בדרכו הזדמנות לקנות במחיר מצחיק (עמ' 2, ש' 7-9). אמנם נמצא נאשמים אשר מחזיקים כמות סמים גדולה ואף מסחרית, לצריכתם העצמית, אם כי הניסיון מלמד כי אלה בעיקר עושים כן על מנת להימנע מקניות תכופות של הסמים המצריכות חיכוך עם סוחרי הסמים. בכל מקרה, הגם שצריכה משמעותית של סמים יכולה להסביר החזקה של כמות גדולה הרבה מעבר לכמות המוכרת לחזקה עצמית בלבד, אין בזאת כדי לסתור את החזקה, כך בית המשפט בע"פ 5937/94 **דוד שאבי נ' מ"י** :

"צריכה כבדה של סמים מסבירה החזקת כמות מסחרית של סם, ברם אין כשלעצמה, כדי לסתור החזקה שבסעיף 31(3) לפקודת הסמים".

ובע"פ 1367/90 **זיאנטי מוחמד אלהוזייל נ' מ"י הנ"ל** קבע בית המשפט **לעניין כמות הסם המקימה חזקה שלא נועדה לצריכה עצמית בלבד:**

"מהעובדה שליד הסם הרואין בתוספת השנייה לפקודה מופיע הציון "0.3 גרם" בלבד, ללא ציון המילה "נטו", יש להסיק, שכאשר מדובר בסם זה, כל כמות של סם ברוטו העולה על 0.3 גרם הנתפסת ברשותו של חשוד חזקה עליה שהיא לא נועדה לצריכתו העצמית"

כטענת התביעה, ניתן להוכיח את עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית גם בהתבסס על גרסת הנאשם כפי שמסרה במשטרה ובבית המשפט. בחקירתו הראשונה אישר שקנה 25 גרם של סם יום לפני שנעצר בסכום של 3,000 ₪ (ש' 41 ו - 55) כמו גם הודה כי הסם שהסם שנתפס בדירה שייך לו(שם, ש' 65-60).

הגם שהנאשם טען בקול רפה כי נראה לו שחלק ניכר מהחומר שנתפס הוא בכלל אבקת אפיה, בסופם של דברים הודה בחקירתו במשטרה כי מדובר בסם מסוג קוקאין, כמו גם הודה כי הוא צרכן סמים, המשתמש בסם מסוג קוקאין, מדבריו של הנאשם עולה בבירור כי ידע שברשותו כמות סם שאינה חוקית, שכן ניסה להתחמק משוטרים ולמנוע מהם לבצע באכסניה חיפוש, וגם בזאת הודה, כך בחקירתו הנגדית **"ניסיתי להתחמק, חשבתי שאם אומר להם שאני לא גר שם הם יעזבו אותי, מה הבעיה עם זה?"** (שם, עמ' 15, ש' 25-26). בנוסף, הנאשם הודה גם בחקירתו במשטרה וגם בבית המשפט כי שכשקנה את הסמים חשב שמדובר בקריסטל. (עמ' 12, ש' 21).

הנאשם בחקירתו בבית המשפט ובחקירתו במשטרה העיד שהינו משתמש באופן יומיומי, בכמות של גרם, גרם וחצי קוקאין ביום. במשטרה טען כי מחיר לכמות היומית הינו כ 800 ₪ ובחקירה הנגדית כ - 600 ₪. כשנשאל בחקירתו בבית המשפט למקור הכספים ששימש לרכישת הסם, השיב **"אין לי בעיה להשיג גם סכומים יותר גדולים בחוץ, לפני המאסר הקודם הייתי עובד ומרוויח משכורות יותר גבוהות בין 12,000 ל - 15,000 החברים שלי עובדים ולמשפחה שלי לא חסר ולי סכום של 3,000 ₪ זה לא סכום של כאילו... גם לאסיר משוחרר זה לא סכום גבוה. גם אם אבקש מאבא שלי 20,000 שח הוא ייתן לי אז מה, מה זה 3,000 ₪.** (עמ' 13, ש' 19-22).

מתוך עדות הנאשם וגם אין חולק בין הצדדים כי 25 גרם סמים מסוג קוקאין לא ניתן לרכוש בסכום של 3,000 ₪. כאן המקום להדגיש כי סכום התמורה כאמור נטען על ידי הנאשם ללא שהביא כל סימוכין לכך ולא מן הנמנע על מנת להכשיר טענתו כי מדובר בסם מהול.

כך או כך, אשר ליכולתו הכלכלית של הנאשם, כטענת התביעה בסיכומיה, הנאשם טען וטען אך לא הביא שום ראיה לבסס יכולתו לממן בעצמו, אף את הסכום אותו טען שילם תמורת הסמים.

שלא כטענת ההגנה, הנאשם לא הביא בדל ראיה למקור הכנסה שיממן את רכישת הסמים למעט משפטים בעלמא כאמור.

שלא כטענת ההגנה, הנאשם לא הצביע ובטח לא באופן ברור על יכולתו הכלכלית לרכוש סם בעלות המדוברת. ההיפך הוא הנכון, מחקירתו הראשונה במשטרה (עמ' 6) עולה כי הנאשם נעצר שבועיים לאחר שחרורו ממאסר ממושך, ולמעט הטרקטורון אותו רכש קודם למאסרו, אין לו נכסים, וכי הוא נתמך בקצבת הביטוח הלאומי בסך של 1,600 ₪. הוצאותיו של הנאשם, כך בחקירתו הנ"ל, כוללים שכירות היחידה באכסניה, בסך של 1,000 ₪, סגריות (טבק) בין 500-600 ₪ לחודש ורכישת סמים בסכום של 800 ש"ח. חשבון פשוט מלמד כי גם במצב הדברים האמור (ללא הוצאות כלכלה, דלק וצרכים חיוניים אחרים) אין בסכום של 1,600 הכנסה כדי לאפשר לנאשם לממן רכישת כמות גדולה של סמים ובסכום של 3,000 ₪ כטענתו.

כשעומת הנאשם בנוגע להוצאותיו מול הכנסותיו ונשאל כיצד מימן את רכישת הסמים, התחמק בהשיבו **"מאז שהשתחררתי לא הייתה לי הזדמנות, עד אתמול שקניתי את זה"**. (ת/1, ש' 119-128). אם לא די באמור, בחקירתו בבית המשפט עלה כי הסכום של 1,600 ₪ לו טען כקצבה מהביטוח הלאומי, הוא למעשה מענק שחרור חד פעמי ולא מדובר בקצבה חודשית. זאת ועוד, מעדותו עלה כי שילם עבור שבוע ראשון לחדר בקומה העליונה באכסניה 1,000 ₪ והיה אמור לשלם סכום נוסף של 1,000 ₪ עבור שבוע וחצי שכירות ליחידה ששכר בקומה התחתונה באכסניה, בה נתפסו הסמים.

34. גם הטענה לפיה עלות הנמוכה של הסמים לא נבדקה על אף העובדה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא ומסר ממי רכש את החומר, מתי והיכן, אינה מדויקת ולכל הפחות עיקרה לא מדויק. בחקירתו הראשונה (מיום 1.10.2019 סיפר כי את הסמים רכש יום קודם תפיסתו, מבחור בשם אמין, אותו פגש בבית אלמוג באילת. לשאלה מתי בדיוק התבצעה העסקה, השיב **"אתמול לא זוכר שעה. בשעות הבוקר"** (עמ' 4, ש' 59) ולעומת זאת בהודעתו השנייה מיום 5.10.19 לאותה שאלה השיב **"צהרים אני חושב"**. כשהתבקש למסור את מספר הטלפון של אותו אמין, השיב **"אין לי מושג"** (עמ' 3, ש' 47). כשנשאל איך הגיע לאותו אמין, השיב תשובה כי ישב כמה פעמים, ככה סתם, בבר שברכה בבית אלמוג, פגש באמין וככה סתם, ישבו לדבר. יוצא איפה, כי למעט שם פרטי של מאן דהוא, אין פרטים לרבות מספר טלפון נייד על מנת שניתן יהיה לבדוק טענת הנאשם.

בטענת הנאשם לפיה אין לו מושג מה מספר הנייד של אותו אמין, וללא שמסר את שם משפחתו יש אינה משכנעת ונראה כי זה דווקא ביקש למנוע את בדיקת גרסתו. הדברים מקבלים משנה תוקף בתיאורו הלא משכנע את התהוות עסקת הסמים (הודעה מיום 1.10.19 עמ' 3 ש' 43-54, ועמ' 4, ש' 55-59, ובהודעה מיום 5.10.19, עמ' 2 ש' 5-8) אשר נזכיר עניינה ב

25 גרם סם מסוג קוקאין.

מאלה הדברים הרי שאין מקום לטענה נוספת של ההגנה ולפיה היחידה החוקרת לא הביאה ראיות לסתור את דבריו של הנאשם וכמו: תדפיסי בנק, חקירת קרוביו לתמיכה כלכלית בו, הערכת שמאי בקשר לרכושו. נזכיר כי הנטל לסתור את החזקה רובץ לפתחו של הנאשם ולא של התביעה, מכאן שככל שלטענות ליכולת כלכלית ותמיכה כה גדולה מצד בני משפחתו היה בסיס יציב ואמיתי, מה מנע מהנאשם להביא את הוריו, קרוביו לעדות בהקשר זה? ומה מנע ממנו להגיש תדפיסי חשבון בנק, ולמה בכלל צריך הערכת שמאי לנכסיו כשהוא מעיד במשטרה כי אין לו נכסים מלבד הטרקטורון.

מחקירותיו במשטרה ועדותו בבית המשפט בהם הורחב בפרקים הקודמים, עלה כי הנאשם העלה טענות בדבר עבודות מזדמנות אולם לא בתקופה שמיום שחרורו ממאסר, כמו גם עלה כי אין לו כספים מזומן או חסכונות כספיים בחשבון הבנק.

שלא כטענת ההגנה, גרסתו של הנאשם אינה קוהרנטית ובטח לא אמינה. הנאשם הותיר רושם לא טוב בלשון המעטה, רושם לא מהימן וטענת ההגנה כי הוא דובר אמת אינה תואמת את התרשמות בית המשפט לא בהקשר זה ולא בכלל עדותו. לאורך כל חקירתו הנגדית ניכר כי עשה הנאשם להדגיש את ידיעותיו באופן צריכת סם הקוקאין (עמ' 32, ש' 23-27 וכן ראה לאורך מרבית חקירתו הנגדית בבית המשפט סעיפים 14-18 לעיל) כשהוא מתחמק מלהשיב ישירות על שאלות שאין נוחות לו וכמי שמבקש למקד את הדיון והדברים סביב צריכתו עצמית, גם בפעמים שבהם כלל לא עלה צורך בכך ומבלי שהתבקש.

סיכום הדברים - ההגנה לא הביאה כל ראיה ואף לא ראשית ראיה לעניין עצם ההחזקה של הסם שלא לצריכתו העצמית בלבד של הנאשם ומעבר למשקל הנטען. אשר על כן, הנני לקבוע כי הנאשם החזיק את הסמים כמיוחס לו בכתב האישום, שלא לצריכתו העצמית בלבד.

המשקל האלקטרוני ככלי המשמש להכנת סמים מסוכנים או לצריכתם

35. בפתח הדברים יאמר כי ההגנה זנחה בסיכומיה את שטענה במענה לכתב האישום ולפיו הנאשם מודה כי החזיק משקל אלקטרוני, אם כי לא ניתן לקבוע כי באמצעות משקל ניתן לייצר או לארוז את הסם. טוב עשתה ההגנה משזנחה טענה זו. בהקשר זה אפנה לסיכומי התביעה, שם הפנתה ל ספרו של המלומד י' קדמי, **על פקודת הסמים המסוכנים**, עמ' 163-168 לפיו:

"יהיו ברשותו של אדם": מדובר במושג של החזקה "בפועל" פשוטו כמשמעו - במהלך החיפוש באכסניה נתפס ברשות הנאשם גם משקל אלקטרוני (ר' ת/8)

"כלים": כל דבר העשוי לשמש "אמצעי" להכנת סם לצריכה או לצריכתו בפועל, ואין נפקא מינה מה "טיבו" של הדבר, לאיזו תכלית נוצר במקורו, אם יש לו גם שימוש אחר ואם היה צורך בהתאמתו לתכלית האסורה. מכאן שאין נפקא לטענת ההגנה "אין עד שיעיד על כך שניתן לייצר או לארוז את הסם באמצעות משקל". (ר' מענה מתאריך 12.2.2020).

"לצריכתו" בכל דרך של צריכת הסם על ידי המשתמש בו (עישון, הרחה, הזרקה וכיוצ"ב). מעבר לעובדה כי המשקל האלקטרוני, הייחודי נתפס במגירה סמוך לשקית הסמים ויתר המוצגים בהם פרטה בהרחבה השוטרת אור כהן בדו"ח הפעולה בו הורחב לעיל, **הנאשם במענה לכתב האישום הודה כי המשקל האלקטרוני שייך לו** ובחקירתו הנגדית הודה כי המשקל משמש אותו לשקילת הסמים, ולצורך העניין יבואו הדברים כלשונם: **"אני אסביר לך את זה. יש שם קופסה עם סודה לשתייה בתמונה, רואים שם סודה ואני אעשה לך מבוא להכנת קריסטל. צריכים כמויות מדויקות, אם למשל את רוצה 3 גרם קריסטל לבשל כדי לעשן אז לוקחים 3 גרם של קריסטל שוקלת, שמה עוד 0.9 גרם סודה לשתייה ומוסיפה מים ושמה את הכל במצקת ואת מבשלת את זה ושכל הסודה מתקלה זה נהיה גביש של קריסטל אותו אפשר לעשן".** ואף הוסיף **"אני מסביר למה אני צריך משקל, איך אני יכול לדעת שיש לי 30 גרם או 26 גרם אם אין לי משקל לשקול את זה. זה לא רק לסמים".** (עמ'32, ש' 23-27 ועמ'33, ש' 8-9).

הנה כי הנאשם בפה מלא בהיר וברור הודה כי הוא החזיק במשקל האלקטרוני ככלי לשקילת הסם והכנתו לצריכה ודי בהודאתו כדי להרשיעו בעבירה זו.

סוף הדברים -

אין מחלוקת כי הנאשם החזיק בדירתו את החומר שנתפס על ידי המשטרה כמפורט בכתב האישום. משקבעתי כי שרשרת הסם הוכחה ; הוכח כי החומר שנתפס בדירת הנאשם הוא החומר שהועבר למעבדה והוכח כי כל החומר שנתפס בחזקת הנאשם ושהגיע למעבדה ונבדק ולגביו הוכנה חוות דעת הינו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 25.20 גרם; הוכח כי הסם הוחזק שלא לצריכתו העצמית בלבד, והוכח שהנאשם החזיק במשקל אלקטרוני לשם הכנה או צריכת הסם המסוכן שלא בהיתר;בהינתן שהנאשם הודה עוד במענה לכתב האישום בביצוע עבירה של ניסיון להשמדת ראיה - **אני מרשיעה את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"א, 29 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים